

Kıbrıs'ta SOSYALIST GERÇEK

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALIST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

Nisan 2010 Yıl 14 Sayı: 275

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

KSP Tavrını Açıkladı: 18 Nisan'da Sandıkta Seçenek Yok, Bundan Sonraki Süreçlerde Güçlü Bir Devrimci Alternatif Yaratabilmik İçin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Siyasetini Örgütlemeye!

■ Kibris Sosyalist Partisi 18 Nisan'da Kuzey Kıbrıs'ta yapılacak olan seçimleri değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaştı.

■ KSP, çeşitli nedenlerden dolayı Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday çıkartmadığını ancak seçimleri boykot etmeyerek, boykotun bu süreçte zararlı bir taktik olduğu düşüncesinden hareket ettiğini, ancak seçimde aday çıkartamayarak boşluğu dolduramadığını açıkladı.

■ KSP, Kıbrıs işçi ve emekçilerine seçim sandığında alternatif ve devrimci bir aday sunamamış olmanın sorumluluğunu taşıdığını belirtti

■ KSP ayrıca Yasemin Hareketi'nin adayı olarak arenaya çıkan Zeki Beşiktepeli'nin KSP'yi ziyaret ettiğini ve seçimlere dönük bir dizi toplantı gerçekleştirilmesine ve Parti olarak son ana kadar esneklik göstermelerine rağmen Yasemin Hareketi üyelerinin işbirliğine yanaşmadığını ve KSP ile Zeki Beşiktepeli arasında varılan mutabakatı kabul etmemesi nedeniyle bu görüşmelerden sonuç alınamadığını kamu oyuna duyurdu.

■ KSP, mevcut yedi adayın tümünün de sağcısından 'solcusuna', her birinin emperyalizmin devam etmesi sonucuna yarayacak iş yapmakta olduklarını ve ülkedeki sömürü ve baskının devamına yarayan siyasetleri sağ veya 'sol' jargonla yürütüklerini vurguladı.

■ KSP bu aşamada işçi ve emekçilere, Kıbrıs'ın bağımsızlığına fayda sağlayabilecek bir adayın olmadığını belirterek Partinin, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı çerçevesinde seçim sürecinde kendi bağımsız çalışmasını yürüteceğini, sağ veya 'sol' burjuva takımını teşhir ederek, kendi örgütlülüğünü güçlendirmek ve bu siyasetin halk arasında kök salması için mücadele edeceğini ilan etti.

■ KSP ayrıca bundan sonraki mücadele süreçlerinde gerçek ilerici alternatif yaratmanın yolunun, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı siyasetinin örgütlenmesi ve kitlelerle bağ kurması olduğunu vurguladı!

■ Son olarak KSP tüm ilerici, demokrat kesimleri biraraya gelme ve anti-emperyalist temelde örgütlenmeye çağırdı!

Açıklamanın Tam Metni Sayfa 2'de

KSP Tavrını Açıkladı: 18 Nisan'da Sandıkta Seçenek Yok, Bundan Sonraki Süreçlerde Güçlü Bir Devrimci Alternatif Yaratabilmik İçin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Siyasetini Örgütlemeye!

Kıbrıs Sosyalist Partisi 18 Nisan'da Kuzey Kıbrıs'ta yapılacak olan seçimleri değerlendirek görüşlerini kamuoyu ile paylaştı.

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin, 18 Nisan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dönük tavrıdır:

Partimiz KSP, 18 Nisan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini değerlendirmiş ve bu değerlendirmeler ışığında kamuoyunu bilgilendirme ihtiyacı hissetmiştir.

Partimiz, çeşitli nedenlerden dolayı Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday çıkartamamıştır.

Partimiz, seçimleri boykot etmemiş, boykotun bu süreçte zararlı bir taktik olduğu düşüncesinden hareket etmiş ancak seçimde aday çıkartamayarak boşluğu dolduramamıştır.

KSP, Kıbrıs işçi ve emekçilerine seçim sandığında alternatif ve devrimci bir aday sunamamış olmanın sorumluluğunu taşımaktadır.

Yasemin Hareketi'nin aday olarak arenaya çıkan Zeki Beşiktepeli, partimizi ziyaret etmiş ve seçimlere dönük bir toplantı gerçekleştirilmiştir.

Partimiz, kendilerine 8 maddelik Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programını sunmuş, bu programın her platformda dile getirilmesini talep etmiş, Afrika

gazetesinde partimizin görüşlerini yansıtabileceği 1 sayfa önerisini iletmesini ve seçim propagandasında Kıbrıs üzerinde hakimiyeti bulunan tüm emperyalist güçler ve yerli burjuvaziye karşı amansız bir teşhir faaliyeti ile emekçilerin bu çerçevede örgütlenmesi hedefini ortaya koymuştur.

Sn. Beşiktepeli bu programa, hatta kendi deyimiyle daha da ilerisine, onay vermiş, kendisi açısından bir sakınca bulunmadığını belirtmiş ancak birlikte hareket ettiği Yasemin Hareketi'nin de görüşünün alınmasının ardından tam bir netlik sağlanacağını belirtmiştir.

Devamında program üzerinde bazı 'düzenlemeler' yapılmasına karşı partimiz toleranslı davranmış, sektör davranmayıp esneklik göstermiştir.

Günün sonunda ise, Afrika gazetesi ekibi veya Yasemin Hareketi, büyük mülk sahiplerinin mülksüzleştirilmesi ve tüm emperyalistlerin adadan

kovulması düşüncelerine karşı muhalefetlerini engelleyemeyerek, protokol taslağına ret yanıtını vermişler, kendilerini, sistemle uzlaşma içerisinde olduklarını, solculuklarının palavradan ibaret olduğunu, sistemle dişe diş bir mücadeleyi hiçbir şekilde hedeflemediklerini teşhir etmişlerdir.

Afrika veya Yasemin Hareketi anti-emperyalizmden uzak bir siyaset gütmeyi seçerek

emperyalizme bağımlı bir düzeni savunduklarını ortaya koymuşlardır bu nedenle içi boş "sol" söylemlerle daha fazla halkımızı kandırmaktan vazgeçmelidirler, zira bu ikiye bölünmüştür!

Partimiz, kendi adayını çıkartamadığı için sorumluluk duymaktadır.

Partimiz, seçimlerde alternatifini ortaya koymadığı için sorumluluk duymaktadır.

Bugün seçimlerde oy verilebilecek bir aday kalmamıştır.

Sağcısından 'solcusuna', her biri

emperyalizmin devam etmesi sonucuna yarayacak iş yapmaktadırlar.

Her biri ülkedeki sömürü ve baskının devamına yarayan siyasetleri sağ veya 'sol' jargonla yürütmektedir.

Bu aşamada işçi ve emekçilere, Kıbrıs'ın bağımsızlığına fayda sağlayabilecek aday yoktur.

Partimiz, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı çerçevesinde seçim sürecinde kendi bağımsız çalışmasını yürütecek, sağ veya 'sol' burjuva takımını teşhir edecek, kendi örgütlülüğünü güçlendirerek siyasetin halk arasında kök salması için mücadele edecektir.

Bundan sonraki mücadele süreçlerinde gerçek ilerici alternatif yaratmanın yolu, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı siyasetinin örgütlenmesi ve kitlelerle bağ kurmasıdır!

Bu nedeledir Partimiz tüm ilerici, demokrat kesimleri biraraya gelme ve anti-emperyalist temelde örgütlenmeye çağırılmaktadır!

Her şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarı için!

Çapraz Oylama: Entegrasyona ya da Başarısızlığa Doğru Hızlı Yol!

KSP Siyasi Büro Üyesi Kazım Öngen'in 24 Şubat 2009'da İki Toplumlu Siyasi Partiler buluşmasında Çapraz Oylama ile ilgili yaptığı konuşmayı aynen yayınlıyoruz

Anladığımıza göre Kıbrıs sorununa çözüm bulmak için sürdürülen görüşmelerin amacı vatanımızın ve halkımızın tüm yabancı askeri güçlerden ve her türlü emperyalist müdahalelerden temizlenmiş demokratik, bağımsız bir cumhuriyetin şemsiyesi altında yeniden birleştirilmesi olmalıydı.

Öyle görülüyor ki, "BM himayesinde, BM kararlarına uygun olarak ve AB gözetiminde soruna iki-bölgeli, iki-toplumlu bir çözüm bulmak" olarak formüle edilmiş ve sürdürülen bu görüşmeler süreci Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi hedefine temel olarak ters olduğundan böyle bir hedefe ulaşmaktan çok uzaktır. Yukarıdaki formülasyon ve görüşmeler süreci açıkça etnik politikalar üzerine dayanmaktadır. Herşey etnik farklılık ve bölünmeler temelinde görüşülmektedir. Böylesi şartlar altında görüşmeler yalnızca var olan statükoyu ki bölünmüşlük demektir yasallaştırmaya götürür. Sorunun esas elebaşlıları, Anglo-Amerikan emperyalistleri, Türkiye,

Yunanistan ve onların işbirlikçileri Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin hedefi budur. Adada etnik politikaları eken ve bölünmelere dayalı düşmanlığı kışkırtan onlardır. Kıbrıs'ta 50 yıldan fazladır bölünmüşlüğü tohumlarını eken onlardır. Ve şimdi onu varolan statüko ile başardılar ve ne yazık ki her geçen gün onu halkımız arasında güçlendiriyorlar. Etnik bölünmüşlük ve farklılıklara dayanan politikalar, Türk ve Yunan milliyetçiliği (Kıbrıs Türk ve Kıbrıslı Rum değil) hala hüküm sürmekte ve Kıbrıs'ta politik yaşamı şekillendirmekte ve etkilemektedir.

Kişiler adadaki politikaların diğer normal her bir ülkede olduğu gibi sınıf farklılıkları ve sınıf ideolojileri üzerinde gelişmiş olmasını arzu ederdi. Yunanistan, Türkiye ve Anglo-Amerikan emperyalistleri tarafından Yunan ve Türk milliyetçiliği ile tamamen desteklenip körüklenen Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk işbirlikçileri bu oluşumu önlemeyi başardılar. Ve başarılarını 1960'ta etnik farklılıklarda dayalı anayasa ve cumhuriyet ile mühürlediler.

Bu genel tablo içerisinde, çapraz oylama önerisiyle karşı karşıya geldik, ilkede Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler birlikte yeni iki-bölgeli, iki-toplumlu

federal devletin cumhurbaşkanı için oy kullanacaklardır. Çoğu insanlara halkın politik entegrasyonu için ve etnik politikaların etkisini kaldırmak için iyi bir adım gibi gözüküyordu. Bu öneri, esas olarak hem Kıbrıslı Türklerin ve hem de Kıbrıslı Rumların gerici ve milliyetçi kesimlerinden muhalefetle ve eleştirilerle karşı karşıya kalmaktadır. Eğer BM formülasyonu çerçevesinde bir uzlaşmaya varıldığını varsayarsak, daha önce belirttiğim gibi, bu uzlaşma açıkça bir ya da bir grup emperyalist gücün bir diğeri ya da diğerleri üzerine empozesi olacaktır. Bu paylaşım uzlaşması içerisinde, ayrıca kendi içinde kendisinin de empoze olacağı, çapraz oylamanın anlamı ne olacaktır? Bir ülkede farklı etnik kökene sahip insanların entegrasyonunun temelini oluşturan gerçek unsurları olan sınıf ideolojileri ve ortak sınıf mücadelelerine dayanmayan tarihsel bir temeli olmayacaktır. Çapraz oylama sürecinin böyle bir karakter almasına hiç bir zaman izin verilmeyecektir. Bugün bile, Kıbrıslı Türkler (bireyler ve kitleler olarak) politik olarak ayrımcılığa tabi oldular ve Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıs Cumhuriyeti içinde ortak örgütlenmiş politik faaliyetler yapmada (sınıf yapısına dayanan etnikliğe değil) özgür değildirler. Kıbrıslı Rumlar ve aynı

zamanda Kıbrıslı Türkler için de politik hakların sözkonusu olmadığı işgal bölgelerinin sözünü etmem gerekmez. Etnik olarak temizlenmiş bölgelerin hedeflendiği ve emekçi kitlelerin ortak sınıf mücadelelerinin engellenebileceği iki-kesimlilik ve iki-toplumluluk, çapraz oylamanın kaynaştırıcı bir rol oynamasında esas engel olacaktır. Sınıf mücadelesinin temeli ve içeriği ve politikaları olmadan, uzlaşmanın gerçek efendileri çapraz oylamayı bir yandan boş bir gösteri olarak diğer yandan da etnik çatışmanı bir tehdidi olarak kullanacaklardır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, bir uzlaşma durumunda, çapraz oylama sürecine karşı değiliz, ama biz gerçekçiyiz ve sürdürülen görüşme süreci aracılığı ile bir uzlaşmaya varılamaz, ve yalnızca çapraz oylama gibi bir konu politik olarak kaynaşmış bir halk elde etmeye muktedir değildir. Halkı kaynaştırmak ve ülkemizi birleştirmek ve çapraz oylama sürecinin halkın çıkarlarına hizmet etmesini sağlamak için adanın yabancı ordular tarafından işgaline ve adanın emperyalist hakimiyetine karşı başarılı bir ortak mücadele vermek mutlak gerekliliktir.

Neler Oluyor Neler... Neler Oluyor Neler...

YANAR DÖNER VE YALAN SÖYLER

Cumhurbaşkanlığı seçimleri bağında Zeki Beşiktepeli yoldaş KSP ile görüşmeye geldi.

KSP bu görüşmede aşağıdaki manifestonun Zeki yoldaşın CB seimlerindeki manifestosu olmasını önerdi:

1. Bağımsız aday Zeki Beşiktepeli'nin seçim manifestosu alttaki şekildedir;

A. Kıbrıs'ta tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi. (Yabancı ülkelerin tüm garantörlük haklarının, askeri üs ve birlik bulundurma haklarının ve tüm özel ekonomik ve siyasi haklarının reddi.)

B. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

C. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi ve boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların, halen yoksul olan eski sahiplerine öncelikli olarak dağıtılarak mağduriyetlerinin ortadan kaldırılması, tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş her milliyetten Kıbrıs halkının tüm kesimlerinin ve topraksız köylülerin ve evsiz işçi ve memurların kullanımına sunulması.

D. Her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

E. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

F. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrılıklara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.

G. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.

H. Bu programa uygun olarak yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğünün sağlanması.

Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşlar bu manifestoyu ve hatta daha fazlasını kabullenmeye hazır olduklarını belirttiler.

Tabii ki Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşlar YASEMİN hareketi adı altında görüşmeye geldikleri ve Yasemin hareketinin neyin nesi olduğu bilindiği için bu cevap tüm KSP camiasında şaşkınlık yarattı.

KSP camiasındaki şaşkınlık YASEMİNİ Afrika'dan aşağıdaki satırları okuyunca iyice arttı.

Beşiktepeli patlama yapacak... Havada Yasemin kokusu var

Kıbrıslı Türkler bu düzenden hoşnutsuzluğunu dünyaya göstermek için Yasemin Hareketi'ne güç vermeye hazırlanıyor... Protest oylar Zeki Beşiktepeli'de toplanıyor... Birçok bölgeden gazetemizi arayan yurttaşlar Beşiktepeli'ye destek belirtiyor ve toplumumuzun gerçek sesinin dünyaya ancak böyle duyurulabileceğini

ifade ediyor... Halk ve örgütlerle yakın temasını sürdüren Beşiktepeli, Kıbrıs Sosyalist Partisi ile de görüştü... KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım Yasemin Hareketi ile uyum içinde olduklarını söyledi...

Afrika Tarih: 29.03.2010

Malum olduğu üzere YASEMİNCİLER 1960'a geri dönmek siyaseti güderler. Bizim, Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşlara sunduğumuz ve Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşların YASEMİN hareketi adı altında bizimle hemfikir olduğu manifesto ise bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programımız. Afrikalı YASEMİNCİLER "KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım Yasemin Hareketi ile uyum içinde olduklarını söyledi... ' dediğinde KSP saflarındaki şaşkınlık iyice arttı. Kim kiminle uyum içinde?

Böyle şeylere kötü gözle bakmamalı.

Görüşmeler devam etti. Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşlar YASEMİN hareketi adına aşağıdaki manifestoda bizimle anlaştı:

Bağımsız Cumhurbaşkanı Adayı Zeki Beşiktepeli Seçim Manifestosu

● Kendi Kendimizi Yönetmek İstiyoruz!

Garantörlük hakları, yabancı askeri üsler ve dış güçlere verilen diğer siyasi ekonomik haklar, bir ülkeyi bağımlı kılan unsurlardır.

Bu nedenle; bağımsız, özgür bir ülke için, tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm haklarını reddediyoruz!

● Statükocuların İktidarını Yıkacağız!

Kuracağımız bağımsız, özgür ülkenin devamlılığı için en büyük tehdit bugünkü ganimet düzeninden çıkar elde eden büyük mülk sahipleridir.

Bu nedenle; Kıbrıs üzerinde hak iddia eden dış egemen güçlerle işbirliği yapan tüm büyük sermaye sahiplerinin haksız olarak elde ettikleri tüm taşınır ve taşınmaz mülklerini karşılıksız olarak devletleştireceğiz! Çünkü onlar Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet edenlerdir.

● Ülkemize İhanet Edenlere Sözümüz Var!

Dış güçlerin ülkemizdeki egemenliğinden beslenen ve bu egemenliğe katkı koyan Kilise ve Vakıf dahil, büyük mülk sahipleri ülkemize ihanet etmektedirler.

Bu nedenle; söz konusu kesimlerin toprakları ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazları karşılıksız olarak devletleştirilecektir. Ayrıca boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanları ve bunlar üzerindeki taşınmazlar, halen yoksul olan eski sahiplerine öncelik tanıyarak dağıtılacak ve bu yolla mağduriyetlerinin ortadan kaldırılması sağlanacaktır. Tüm bu toprak ve taşınmazlar, zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş her milliyetten Kıbrıs halkının

tüm kesimlerinin, topraksız köylülerin, evsiz işçi ve memurların kullanımına sunulacaktır.

● Milli ve Dini Düşmanlıkları Sona Erdireceğiz!

İnsanlar arasında milli ve dini düşmanlık yaratmak ve bunlar üzerinden çatışmalar çıkartmak, ülkemiz üzerinde egemenlik kurmaya çalışan iç ve dış güçlerin kullandıkları bir araçtır. Bu insanlık düşmanı bir suçtur!

Bu nedenle; her milliyetten Kıbrıs halkının ulusal hakları güvence altına alınacaktır. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen, işçi örgütlerini milli-dini temellerde bölen tüm örgüt ve faaliyetler yasaklanacaktır.

● Yaşamı Yaratanlar Hak Ettikleri Gibi Yaşayacaklar!

Çalışan ve üreten, yani yaşamı yaratanlar, dahası ülkemizin bağımsızlığı ve özgürlüğü için mücadele veren ana güç olan işçi ve emekçiler daha iyi bir yaşamı hak ediyorlar!

Bu nedenle; Anti-Emperyalist Birleşik Cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirler alınacaktır.

● Vatandaşlık Sorununa Adil Çözüm!

1974 sonrası ülkemizde oluşturulan nüfus sorununu adil bir şekilde çözmek için adil bir koşul getirilmek zorundadır.

Bu nedenle; vatandaşlık sorununa getirilebilecek en adil koşul, tüm hukuk dışı vatandaşlıkları iptal edilerek, temel insan hakları dikkate alınarak ve ülkemizin bağımsızlığı ve özgürlüğü için çalışan tüm vatandaş olmayan emekçilere zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesidir.

● Yerleşim, Dolaşım ve Mülkiyet Özgürlüğü!

Bağımsız ve özgür bir ülkede olması gereken her türlü yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğü her vatandaşın hakkıdır!

Bu nedenle; Anti-Emperyalist Kıbrıs'ta söz konusu haklar her vatandaşa verilecektir!

Ve 2 Nisan tarihinde YASEMİN hareketinin bütününden cevap geldi.

KSP'nin önerdiği, ve son şekli yukarıdaki şekli olarak Zeki Beşiktepeli ve Kazım Denizci yoldaşlar tarafından YASEMİN adına onaylanan manifesto YASEMİN'e uymadı.

Bu YASEMİN böyledir.

Ağzınla kuş tutsan yaranaman tipe.

Niye?

YASEMİNCİLER tüm diğerleri gibi emperyalizm şartlarında çözüm istiyorlar. Emperyalist dünyanın, burjuva dünyanın çökertilmesi istekleri ve çabalarının tamamıyla dışındadır.

Bu görüşmeler bir kere daha YASEMİNCE iş yapışlar sonrasında YASEMİNCİLERİN burjuva dünya koruyuculuklarıyla KSP'nin burjuva dünya düşmanlığının uzlaşmazlığını YASEMİNCİLERİN ağzından teslim etti.

YASEMİNCİLER kendilerine ve takipçilerine ve en önemlisi KIBRIS'A zarar veriyorlar.

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

18 Nisan Seçimleri ve Önümüzdeki Görevler

Kavgamız

Yusuf ALKIM
yusufalkim@yahoo.com

Ülkemizin kuzeyi yeni bir seçim sürecine girmiş bulunuyor. 18 Nisan tarihinde Kıbrıs'ın kuzeyindeki işgal düzeninin en üst makamı olarak adlandırılan Cumhurbaşkanlığı makamı için seçim düzenlenecek. Kuzey Kıbrıs'ın açık bir askeri işgal altında oluşu ve bu işgal düzeninin sözde bağımsız bir demokrasi olarak satılmaya çalışılması Kuzey Kıbrıs'ta son derece komik bir oyunun ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Ülkenin kuzeyinde hakim olan TC ve yerli egemen güçler kendilerinden o kadar emindirler ki ve kendilerini o kadar güvende hissetmektedirler ki bu coğrafyada gerek açıktan sosyalist siyasetlerin gerekse de aşıktan işgal karşıtı örgütlenmelerin legal olarak örgütlenmesine ve siyaset sahnesinde legal olarak yer almasına müsaade etmekten çekinmemektedir.

Elbette bu bugün için geçerli olan bir durumdur ve egemen güçler kendileri açısından tehdit oluşturacak derecede muhalif örgütlenmeler ortaya çıktığı koşullarda sözde demokratik maskelerini çıkarıp, gerçek anti demokratik ve farşist yüzülerini sergilemekten biran için bile geri duymayacakları ortadadır.

Bu koşullarda bu ülkenin devrimci-ilerici güçlerinin önüne az sayıda seçenek çıkmaktadır. Ülkesinin yarısı yerli sermaye gruplarının desteği ile yabancı bir ülkenin fiili askeri işgal altında olan, geriye kalan yarısı ise yerli ve yabancı emperyalist güçlerin kesin kontrolü altında olan, dahası birçok askeri üstle dolu olan bu coğrafyanın ilerici-devrimci güçlerinin önünde bugünkü koşullarda duran seçenekler çok da fazla değildir.

Bugün ülkenin kuzey yarısında siyaset yürüten(güney yarısındaki siyasi yapıyı bir başka yazıda ele alırız) ve mevcut düzene karşı çıkan yada öyle görünen yapılara bakıldığında bir dizi farklı yaklaşımlar ortaya çıkmaktadır. Bu yapılardan önemli bir kısmı bir yandan sözde ilerici-barış yanlısı görünmeye çalışırken diğer yandan da ülkenin işgal altında olduğu olgusunu gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar. Daha küçük olan ama önemli bir etkiye sahip bir diğer grup ise ülkedeki işgal olgusunu reddetmemekte ancak bundan kurtuluşun yolunu farklı bir emperyalist işgale bağlamaktadırlar. Bu kesime göre AB'ye giriş ya da emperyalizmin çıkarlarını 1960'daki koşullara göre düzenleyen Kıbrıs Cumhuriyeti'ne dönüş işgal sorununu ortadan kaldırmaya yetecektir. Bu yaklaşıma sahip olan yapıların bir diğer belirgin özelliği ise soruna sınıfsal açıdan bakmayışları ve dahası ülkenin kuzeyinde bulunan TC kökenli emekçi kesimleri işgalin unsurları hatta uygulayıcıları olarak değerlendirmeleridir. Bu kesimleri mücadelenin gerekli unsuru olarak değil, mücadeleyi engelleyen, güçleştiren unsurlar olarak değerlendiren bu yaklaşımdaki yapılar ülkenin kuzeyinde gerçekleşen seçimlere yaklaşımda ise farklı duruşlar sergilemektedir. Bir grup seçimleri propaganda aracı olarak kullanmayı seçerken, bir diğer grup seçimlere katılmayı işgal düzenini onaylamak olarak değerlendirmektedir. Her iki grup da bazı dönemler boykotçuluğu seçererken, bazı

dönemler de seçimlere katılarak ya da işgal düzeninin her türlü kurumunu "tanıyarak" kendi kendilerini yadsıyan tutumlar sergilemektedirler. "Boykot"a karşı çıkanlar seçim dönemleri dışındaki süreçlerde mücadeleyi devamlı kılmak ve kitleleri örgütleyerek mücadeleyi yükseltmeyi önlerine koymazken, "Boykot"u mücadelenin temelinde oturtanlar ise yine benzer şekilde hem kitleleri örgütleyerek mücadeleyi sürekli kılmaktan kaçarken dahası "Boykot"un gerekliliğini ülkenin kuzeyindeki kontrolsüz nüfus yapısına ve anti-demokratik uygulamalara bağlamakta ve bu koşullar değişirse "Boykot" tavırlarının değişeceğini belirtmektedirler. Acaba ülkenin kuzey coğrafyasında kontrollü bir nüfus olsa, kitleselleşen bir devrimci hareket ortaya çıktığı koşullarda egemen çevreler "demokratik bir seçim"in yapılmasına müsaade edecekler mi diye sormadan edemiyoruz. Dünyanın en ileri burjuva demokrasilerinde dahi devrimci güçlerin kitleselleştiği koşullarda egemen kesimlerin seçimlerde her türlü anti-demokratik uygulamayı hayata geçirdiklerini bilmek için dahi olmaya gerek mi var? Ancak bu olgu egemen bayların bizlere sunduğu "demokratik" hakları kullanmamıza engel olmamalıdır. Önümüze çıkan her bir "demokratik" hakkı en iyi şekilde kullanarak, kitleleri en geniş şekilde örgütlemeli ve kitlelerin geniş desteğini sağlayıp iktidarı ele geçirmek için her türlü olanağı kullanabilmeliyiz. Sorun kitlelerin nasıl örgütleneceği ve mücadeleye sevkedileceği sorunudur. Ve eğer seçimler bunun için bir araç olarak kullanılabilecekse kullanılmalıdır. Seçimlere bakış bu noktadan olursa doğru bir değerlendirmeye varılabilir. Kitlelerin demokratik yollarla örgütlenmesine ve iktidarı almasına bu egemen baylar karşı mı çıkacaklar, bu o gün yaklaştığında ele alınır, hele biz bu örgütlülüğü sağlayalım, gerisi gelecektir.

Bu noktada bahsettiğimiz bu kesimler dışında farklı bir tutum sergileyen bir diğer siyasi çizgi olarak bizlerin temsilcisi olduğumuz ve KSG-KSP siyaseti olarak adlandırabileceğimiz çizgi bulunmaktadır. Bu çizginin ortaya koyduğu yaklaşım başta bahsettiğimiz yaklaşımla uyumlu olarak oluşturulmaya çalışılmakta, yani ülkenin yerli ve yabancı emperyalistlerin işgalinden kurtarılması için bugünkü mücadele koşullarını dikkate alarak her türlü "demokratik" hakkın kullanılarak kitlelerin örgütlenmesi ve iktidarı almasını hedefleyen bir yol izlemektedir. Bu bağlamda KSG-KSP siyaseti başta işçi ve emekçiler olmak üzere geniş halk kitlelerinin böylesi bir demokrasi ve iktidar mücadelesinin gerekliliğini kavramaları ve bu çerçevede örgütlenmeleri için mücadele etmektedir. Ülkenin kuzeyinde oluşturulan iki yüzölçü sözde demokratik yapının maskesini düşürmek için en uygun yol olarak "demokratik haklar" kullanılarak seçimlere girmeyi ve yerlisi ile yabancıları ile tüm işgalci güçleri def etmenin propagandasını yapmayı önermektedir, dahası bunu en etkili şekilde uygulamaya

çalışmaktadır. KSG-KSP siyaseti Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı(AEBCHP) ile seçimlere katılmayı, seçim çalışmalarını bir araç olarak kullanarak başta işçi-emekçiler olmak üzere geniş halk kitlelerini bu siyaset etrafında örgütlemeyi, bu örgütlülük üzerinden elde edilecek güçle iktidarı ele geçirmeyi önüne koymaktadır. Ve onların yüzündeki demokrasi maskesi düştüğü oranda AEBCHP çerçevesinde örgütlenen kitleler ülkenin bağımsızlığı, kurtuluşu için verilmesi gereken savaşımın daha da bilincine varacaklardır. İşte KSG-KSP siyasetinin bugünkü mücadele koşulları bağlamında önerdiği siyaset budur ve bugün için ortaya konan siyasetler içinde tek ilerici-devrimci alternatif olarak ortaya çıkmaktadır.

Ülkemizin kuzeyinde 18 Nisan'da gerçekleştirilecek olan "Cumhurbaşkanlığı" seçimleri öncesinde KSG-KSP çizgisi üzerine düşen görevi yerine getirememiştir. "Ulusalcısıyla", "Barışçısıyla" dahası "Keskin Solcusuyla" bir dizi aday öзде farklı olmayan siyasetlerle, burjuva-emperyalist sistemden kopmadan ve dolayısıyla Kıbrıs sorununu burjuva temelde bir anlaşmayla çözmeyi becermesi dahi mümkün olmayan yaklaşımlarla hakkın önüne çıkmaktadırlar.

Bu seçimde adaylar içerisinde yukarıda belirttiğimiz KSG-KSP'nin tek gerçekçi siyasetini temsil edebilecek bir adayın olmayışı KSG-KSP olarak bizlerin eksikliğidir.

KSG-KSP bu eksikliğin bilincinde ileriki dönemlerde daha güçlü bir mücadelenin örgütlenebilmesi için bu seçimde mümkün olan en etkili şekilde çalışma yürütmelidir. Mümkün olan en geniş işçi, emekçi kesimlerle bağ kurmalı ve AEBCHP'nı onlara aktararak siyasi örgütlenmenin gerekliliğini anlatmalıdır. Bunun yanında emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı krizlerin nedenleri ve bu krizler bahane edilerek işçi, emekçi kesimlerin ekonomik ve sosyal haklarına yönelik artan saldırılara karşı sendikal örgütlenmenin gerekliliği vurgulanmalıdır.

18 Nisan seçimleri mücadelenin sadece kısa bir dönemini kapsamaktadır. Seçimler ardından 1 Mayıs, sonrasında yerel seçimler ve daha bir dizi farklı süreçler vardır. Tüm bu süreçler daha güçlü bir mücadelenin örgütlenmesi için en iyi şekilde kullanılmalıdır. Bu örgütlülük güçlü, sağlam bir komünist örgütlenmenin oluşturulması için gereklidir. Böylesi bir örgütlülüğün oluşturulabilmesi için en başta gerekli olan tutarlı ve güçlü bir siyasi çizgi mevcuttur. Bugün önümüzde duran görev ise bu çizgi etrafında sağlam ve güçlü bir komünist örgütlenmenin örülmesidir. Önümüzdeki her bir süreç bu yapının taşlarının örülmesine yaramalıdır.

18 Nisan seçimlerine ve sonrasındaki süreçlere bu çerçeveden bakmak ve güçlü bir komünist örgütlülüğü sağlayabilmek için kendimize yeni yol planları oluşturmak durumundayız.

Her şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı için!

Garantörlüğü Savunmak

Garantörlüğü ve Garanti Anlaşmaları'nı savunmak ne demektir?

Garantörlüğü ve Garanti Anlaşmaları'nı savunmak demek, tüm garantörlerin tüm Kıbrıs'taki haklarını savunmak demektir.

Garantörler kimlerdir?

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye.

Yani garantörlüğü ve Garanti Anlaşmaları'nı savunmak demek, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin tüm Kıbrıs'taki haklarını savunmak demektir.

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye nedirler?

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye her üçü de NATO üyesidirler.

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye nedirler?

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye her üçü de Avrupa Ortak Savunma Anlaşması Örgütü üyesidirler.

Ve tabii ki bu üç ülkeden en güçlü olanı İngiltere'dir.

Ve tabii ki üç burjuva, üç kapitalist, üç patron, üç emperyalist bir araya gelip birlikte iş yapmaya karar verdiklerinde hepsi de bilir ve kabullenir ki, bu işbirliğinden herkes gücü kadar, sermayesi kadar pay alacaktır.

"Garantileri ve garantörleri isteriz" diye bayrak açan KKTC Meclisi; İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin Kıbrıs'taki haklarını savunurken esas olarak İngiltere'nin ve onun baş aktörü olduğu NATO ve Avrupa Ortak Savunma Örgütü'nün (AOSÖ) Kıbrıs'taki haklarını savunmaktadır.

İşte bu nedenledir ki biz her zaman ve her şart altında tüm sağcı partilerimizin emperyalist uşağı partiler olduğunu, NATO'cu ve yani İngiliz uşağı partiler olduğunu ilan etmişizdir.

Onların Türkiye ve Türk sevgisi yalan ve de dolandan ibarettir.

Çünkü Türkiye'yi ve Türkleri gerçekten sevenler NATO'ya, AOSÖ'ye ve dolayısıyla bu gerici, savaş kışkırtıcısı ve savaş yapıcısı, dünya halklarının düşmanı, işgalci ve katliamcı güçlere karşı mücadele etmekle yükümlüdürler.

Halbuki Yunanistan'ı ve Türkiye'yi yönetenler NATO ve AOSÖ'ye üyedirler ve üye olmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar ve böylece bu güçlere boyun eğmekte ve onlarla birlikte dünya halklarına karşı faaliyetlerde bulunmaktadırlar.

Kıbrıs'ta olanlar da tüm bu faaliyetlerin parçasıdır. Kıbrıs'ta ortaya çıkan tüm savaş ve katliamların ardında, Kıbrıs'ta çekilen tüm eza ve cefaların ardında işte NATO ve bugünlerde AOSÖ vardır. Ve bu örgütlerin en önemli parçalarından biri İngiltere'dir ve onun dünyadaki en büyük askeri üsleri Kıbrıs'tadır.

Ve bilin bakalım tüm bunların Kıbrıs'taki varlığını savunmak için kim karar almıştır?

Biliyorsunuz tabii ki!

KKTC Meclisi!

Bilin ve unutmayın.

Vatanını sevenler, Kıbrıs'ı sevenler ve de Türkiye ve Türkleri sevenler bu KKTC Meclisi'ni ve de bu meclisteki tüm partileri ve onların garantör severliğini, bu garantör severliğin ne anlama geldiğini öğrenmeli ve de asla ve asla unutmamalıdır.

GARANTÖRLÜĞÜ REDDETMEK

Kıbrıs Cumhuriyeti Meclisi ise KKTC Meclisi'nin tam tersi bir duruş sergiledi. Garantörlüğü ve dolayısıyla garantörleri reddetti!

İlk bakışta hemen akla şu soru geliyor.

Madem KC Meclisi vede KC Meclisi'ndeki partiler garantilere ve garantörlere karşı çıkacaklardı bizim yıllardır önerdiğimiz Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe Hükümeti siyasetimize niye destek belirtmediler? Veya kendileri niye bizim siyasetimizle aynı içeriğe sahip bir siyaset, bir program önermediler?

Tuhaf değil mi bu? Fuat Veziroğlu, Denktaş'lar, Volkancıların tümü, "Ülkücüyüz" diyenler de böyle yapıp dururlar ve nedenlerini yukarıda izah ettik. Bunların emperyalizm düşmanlıkları yalandır. Emperyalizm uşaklıklarını saklamaya hizmet eder.

Demek ki KC Meclisi ve bu meclisteki partilerle bağıntılı olarak da aynı sonuca varılabilirdi. Ama pat diye garanti ve garantörlere karşıyız deyiverdiler?

Hayret!

Ama ve buna rağmen KC Meclisi'ne ve bu meclisteki partilere bizim emperyalizm karşıtı birleşik cepheyi inşa etmemizi önlemek için verdikleri mücadele nedeniyle emperyalizme hizmet etmekte olan meclis ve de partiler deme görevimiz, maalesef diyerek devam ediyoruz, ortadan kalkmadı.

KC Meclisi ve de bu meclisteki partiler, bilâ istisna NATO üyeliği için müracaat ettiler. Bu üyelik gerçekleşmedi çünkü Türkiye buna izin vermedi.

KC Meclisi ve de bu meclisteki partiler, bilâ istisna AOSÖ üyeliği için müracaat ettiler. Bu üyelik gerçekleşmedi çünkü Türkiye buna izin vermedi.

'Garantilere ve garantörlere gerek olmayacak' derken Kıbrıs, AB çatısı altında birleştiğinde Kıbrıs'ın NATO ve AOSÖ açısından doğrudan üye olarak kazanılmış ülke olacağını ilan ediyorlar ve de hedefleri budur. Bu o kadar doğrudur ki KC'nin AB üyeliğinin bir şartı İngiltere'nin ülkemizin her tarafındaki 'haklarına' AB tarafından dokunulmayacağını, yani KC ve de KC Meclisi'nin planına uygun olarak birleşmiş Kıbrıs tarafından el atılmayacağını garantisi vardır.

Burada amaçlanan yıllardan beri NATO'ya çok iyi hizmet vermiş ve onun karşılığı olarak Kıbrıs'ta bazı emperyal haklar elde etmiş olan Türkiye'nin Kıbrıs'ta elde ettiği ve de elinde tutmak için çabalayıp durduğu bu emperyal hakları ortadan kaldırmaktır.

Yani hedef garanti ve garantörler değil, bu garantörlerin ortak örgütlenmeleri değil (KC Meclisi de bu ortak örgütlere üye olmak, ortak olmak

derdindedir), bu garantörlerden en güçlüsü ve de en çok hak sahibi olan İngiltere de değil ve fakat Türkiye'dir!

Kıbrıs sorununun çözümünü dünya emperyalist sisteminin içinde kalarak çözmek (yani çözmek) siyasetini ısrarla savunacak ve uygulayacaksın, bu sayede Kıbrıs sorunu onyıllardır çözülmeden duracak, bu onyıllar boyunca kuzeydeki Türk vatandaşlarını Türkiye'nin emrinde bırakmak yanında dünyadan da soyutlayacaksın (çünkü bu sorunu bu mevcut düzen içinde çözmek için elindeki araçlar işte böyle vatandaş düşmanı araçlardır), daha düne kadar o Türk vatandaşlarına karşı katliamlar örgütlemiş güçleri mahkemeye dahi çekmeyeceksin, bir avuç Kıbrıslı Türk kendi saflarından emperyalizm karşıtı bir parti çıkardığında ona karşı çıkıp Türkler arasında kendin gibi emperyalizm yanlısı ve de kuyruğu partilerle işbirliği yapacaksın vs., vs., ve de kuzeydeki vatandaşların arasında sana karşı, Rum burjuvazisine, Rum Ortodox kilisesine, Rum emperyalizmine karşı sevgi ve saygı bekleyeceksin.

Başka derdiniz de var mıydı? Söyleyin de onları da halledelim konu açılmışken!

Kuzeydeki partilerin bilâ istisna tümü ve de Afrika takımı, Rumlara güvenmeyen ve de Rumlara karşı güvensizlik yayan siyasetlerini sürekli ortaya koymuşlardır. Sorunlara burjuva dünya içinde çözüm arayanlar hem kendilerine karşı güveni imkansız kılarlar hem de karşılarındakine karşı güvenleri yoktur ve de olmayacaktır. Rumlarla Türkler arasındaki güven duygusu ancak bizim siyasetimiz sayesinde oluşabilir!

Kıbrıs'ta, bu vatani ve Rumuyla-Türküyle bu ülkenin vatandaşlarını birleştirebilecek bizim siyasetimizden başka bir siyaset yoktur. Dolayısıyla emperyalizmi kovmaya, garanti ve garantörleri (Türk, Yunan, İngiliz oldukları için değil, NATO'cu, emperyalist oldukları için) kovmaya muktedir gücü, Kıbrıs'ın ortak ve bir tek çatı altında örgütlenmiş halkının gücünü oluşturabilecek tek siyaset de bizim siyasetimizdir.

Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti.

Vatanını sevenler, milletini sevenler, insanlığı sevenler, barışı sevip savaşa karşı olanlar bu siyaset etrafında birleşmeli, demokrasiden asla taviz vermemeli, tüm seçimleri kazanmalı ve kuzeyde ve güneyde iktidara gelmelidirler!

Yaşasın Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti.

Teknolojide yeni bir devrim mi?

İrlanda'nın Tyndall Ulusal Enstitüsü'nde yapılan çalışmalar sonucunda nanoelektronik üretimde yeni bir teknolojik devrime yol açıldığı bildirildi. Tyndall Ulusal Enstitüsü bileşme yeri olmayan yeni bir transistör üretim teknolojisi geliştirdi.

Yeni teknoloji birkaç atom kalınlığında silikon yarı iletkenin etrafında bir "geçit"in kurulması ile bugüne kadar imkansız gibi görünen yeni transistörlerin üretilmesine olanak sağlıyor.

Çalışmalarını Nature Nanotechnology bilim dergisinde yayınlayan Tyndall Ulusal Enstitüsü'nden Profesör Jean-Pierre Colinge ve ekibi bugünkü

mikroçiplerde bulunan transistörlerin miktarından 6 kez daha fazla transistör kullanarak bir dizi işlemi tek çip içinde yapılabileceğini açıkladı.

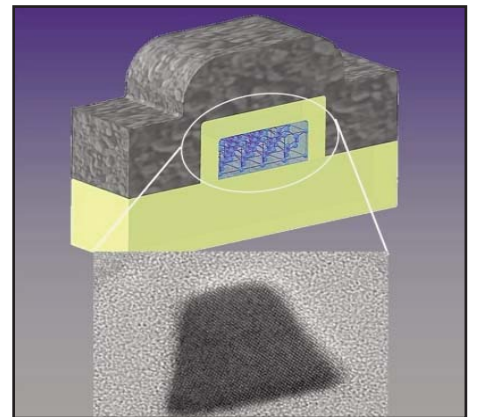
1947'de icat edilen transistörler bugüne kadar p-n kavşak diyotu temelinde çalışıyor. Bugün Intel i7 işlemcisi içinde 710 milyon transistör dahi p-n kavşak diyotu temelinde üretilip çalışıyor. Bu da en küçük transistörün ölçüsüne sınırlama koyuyordu.

Moore Yasası olarak bilinen yasaya göre her 18 ayda mikroçiplerdeki transistör sayısı iki katına çıkıyor. Bu da son dönemlerde p-n kavşak diyotu temelinde transistörlerin üretiminde

büyük sıkıntılar yaratıyor.

Bileşme yeri olmayan yeni transistörlerin bugünlere oranla çok daha az enerji ile çalışacağı ve de çok daha küçük olması Moore Yasası'nın devamını sağlıyor.

Transistörler mikroçiplerin temel taşlarıdır. Onlar sayesinde bilgisayar tabanlı otomasyon temelinde üretim planlanabilir, gerçekleştirilebilir ve insanların sürekli artan ihtiyaçları karşılanabilir. Otomasyona dayalı bolluk günümüzde gerçekleştirilebilir olmasına karşın günümüz üretim ilişkileri böylesi bir üretme izin vermiyor. Bolluk; yokluğun sonu demektir, bolluk; açlıktan ölümlere son vermek demektir,

bolluk; herkese ihtiyacına göre giyecek ve yiyecek sağlamak demektir, bolluk KOMÜNİZM demektir.

Yeni tipte transistör üretimi bu nedenle teknolojide çok önemli yer tutar.

Neler Oluyor Neler... Neler Oluyor Neler...

Sabahattin İsmail 06.02.10 tarihli Volkan gazetesinde yazdığı makalesinde AB çatısı altında çözüm fikrini savunanlara her zamanki tavrıyla sıkı bir tehdit savuruyor, şöyle diyor:

‘Böyle bir şerefsizliği Türk Ulusuna dayatmaya kimsenin gücü yetmez...

Buna kalkışacak olanlara izin verilmez ve hesabı elbette sorulur...’

AB taraftarlarından hesap sorma konusunda bu kadar kararlı olan S. İsmail'in Kıbrıs sorununun çözümüne yaklaşımında oldum olası bir kircilik, bir tutarsızlık vardır.

Biz S. İsmail'in, Fuat Veziroğlu'nun ve bilumum Volkan gazetesini yazarlarının bu tutarsızlıklarına daha önce değinmiştik. Onlara neden tutarsız olduklarını izah etmiştik. Gel gelelim ve görüldüğü ki bu tutarsız ve emperyalist hizmetkârı, Türk (ve Rum) düşmanı yaklaşımlarından bir türlü vazgeçemeyecekler.

S. İsmail, AB taraftarı sözde çözüm yanlısı ümit tüccarlarına tehditler savururken, bizzat kendisinin, tıpkı tüm Volkan yazarları gibi, NATO taraftarı sözde çözüm yanlısı ümit tüccarlarından biri olduğunu ortaya koyuyor. Şöyle diyor:

‘- “Yabancı” devletler AB üyesi bağımsız bir ülkenin rızası hilafına garantörü olamayacağı için garanti anlaşması feshedilmelidir.’

Okurun özellikle dikkatini çekmek isteriz buradaki ‘yabancı’ kelimesini denden içine alan S. İsmail'dir. Başka bir deyişle Kıbrıs'taki üsleri ve askerleriyle, Kıbrıs'ın hava sahasındaki haklarıyla, Kıbrıs'ın dört bir tarafındaki dinleme cihazlarıyla, gerekli gördüklerinde KKTC toprakları dahil tüm Kıbrıs topraklarında at oynatmaktan ziyade tank oynatmak hakları saklı kalarak İngiltere'nin garantörlük haklarının ve üslerinin NATO'cu savunucularından biridir S. İsmail. İngiltereyi ‘yabancı’ görmemektedir S. İsmail. Tıpkı tüm Volkan yazarları gibi, tıpkı UBP ve onun cumhurbaşkanı adayı olan UBP'li Başbakan Eroğlu gibi, Tıpkı DP ve onun onur başkanı olan R. R. Denktaş gibi. Tabii garantileri savundukları oranda başka kimin Kıbrıs'ta at değil de tank oynatmasını savunmaktadır S. İsmail? Türkiye'nin dememizi bekliyorsa

daha çok bekler. Gerçek şudur ki S. İsmail, Yunanistan'ın Kıbrıs'ta at ve de tank oynatmasını talep etmektedir.

İşte Volkan'ı NATO'cuların vardıkları yer ve de varacakları yer budur. Kıbrıs'ın Türklerini İngiliz'in ve Yunan'ın emperyalist potinleri altında ezdirmek. Kıbrıs'ta NATO'nun, ABD'nin çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yapmak ve onu yaparken Türklerin çıkarına ve şerefine zerre kadar değer vermemek!

Sadece Kıbrıs'taki Türklerin değil, Türkiye'deki Türklerin de çıkarına ve de şerefine zerre

kadar değer vermemektedir o. Malum olduğu üzere NATO, ABD, İngiltere Türkiye'de at değil tank koşturmakta ve de savaş uçaklarıyla tur atmaktadırlar.

Gel gelelim Kıbrıs Türklerinin şerefini gerçekten savunan, onların demokratik ve ırkçılık düşmanı olan, onların başka uluslara karşı savaş, katliam ve zorbalık demek olan emperyalizme karşı çıkan, onların insancıl olan ulusal karakterini

gerçekten savunan, Kıbrıs'taki tüm ulusların çıkarlarını ve şerefini de gerçekten savunan bir siyaset vardır Kıbrıs'ta. O da KSP'nin Anti -Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetidir. Hem AB'nin hem de NATO'nun karşısında duran tek siyaset olan KSP siyasetidir bu siyaset.

NATO'culara ve NATO'cu oldukları müddetçe Türkiye ve Yunanistan'ın Kıbrıs'ta at ve de tank oynatmasına karşı çıkan tek siyaset de KSP siyasetidir. Ve bu siyaset zafer kazanmadıkça NATO'cu ve AB'ci çözüm umudu tüccarları Rum ve Türk halkıyla oyun oynamaya, onlara yaşamı zehir etmeye devam edecektir.

Yaşasın Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Yaşasın KSP!

NOT: Ne dersin Cenk kardeş, yazılarımızı böyle yazdığımız zaman arkadaş sahibini olabiliyor muyuz? Mahkemelere çıkıp meşhur olabiliyor muyuz? İyi de 'burjuvalardan ve burjuva kuyruklarından dost, NATO'cu ve AB'cilerden de post olmazmış'. (Türk atasözü). 'If you know what I mean, Cenk ve Sabahattin!' 'Post-it'

Cenk Mutluyakalı Yenidüzen'de 1 Şubat 2010'da yazdığı 'Devlet Sırrı' başlıklı yazısına 'Post-it' notu düşmüş.

‘Çözümüne dair ‘umutsuzluk’ üzerinden ekmek yiyen bir siyasi vizyon!..Nasıl bir gelecek sunar ki bize? Post –İt’

‘BM çatısı altında, toplum önderleri arasında görüşmeler üzerinden, burjuva şartları koruyarak, emperyalist dünyanın parçası olan birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs elde etmek siyasetini savunan burjuva ve NATO kuyrukçusu ümit tüccarları nasıl bir geçmiş sundular ve de nasıl bir gelecek sunuyorsa, NATO'cu ve “çözümüne dair ‘umutsuzluk’ üzerinden ekmek yiyen bir siyasi vizyon” sahipleri de öyle bir geçmiş sundular ve de öyle bir gelecek sunuyorlar.

Komünistler ise NATO ve AB dışında, bağımsız ve şerefli, barışçıl ve gerçekçi bir gelecek çözüm vizyonunu sunuyorlar.

Güneyde AB savunma mekanizmalarında yer almak için çırpınan, NATO üyeliğine girmek için çırpınan burjuva kuyruğu olan kuyrukçuların, kuzeyde NATO'cu İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'ın garantörlüğünden vazgeçmeyen burjuva kuyruklarının, emperyalist dünyadaki yerlerini koruyarak halkımıza çözüm ve barış getirecekleri yalanını bıkmadan usanmadan neredeyse yüz yıldır tekrarlayan ümit tüccarı yalancı ve sahtekârların gözlerden gizledikleri ve gözlerden gizlemek için 'Post-it' notları yazdıkları gerçek budur.

Sadece bu da değil.

Bir yandan doğruyu diyorlar demeye getirecek öbür yandan doğru diyenlerin arkadaşı, yalnız olduğunu ilan edecek ve de dahası çözümsüzlük siyasetini savunduğunu iddia edecek. Bir de tutmuş başbakana yalancı dedi diye mahkemelik olmakla, hapislerde sürünmekle tehdit edecek.

Dedik ya, umut tüccarları NATO'cu, AB'ci, emperyalist

‘Anavatancı’ sahtekârlardır diye. Cenk işte böyle biridir!

Demokrasi varsa çareler tükenmez. Demokrasi varsa buyursun Eroğlu ve Denktaş NATO'cu dedik diye mahkemeye çeksin bizi. Yunanistan'ın garantörlüğünü savunanlar, İngiltere'nin garantörlüğünü ve de üslerini savunanlar kimlerdi? Biz mi yoksa Eroğlu ve Denktaş mı? Hadi, ne duruyorlardı? İlk defa mı dedik? Cenk niye ilk defa demişiz gibi davranıyor?

Demokrasi varsa çareler tükenmez. NATO'cu burjuva kuyrukçuları buyursunlar mahkemeye çeksinler bizi. “Bize NATO'cu dediler, burjuva kuyruğu dediler” diye? Demokrasi varsa buyursun Mutluyakalı mahkemeye çeksin bizi. Hadi, ne duruyorlar? İlk defa mı dedik? Veya öyle değillerse mahkemelik olmakla, yalnız olmakla suçlayacaklarına doğru olduğumuzu ilan etsinler ve doğru dediğimiz için savunsunlar bizi. Arkadaşımız olsunlar. Değil mi ama?

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlarmış!

“Bu günler de geçer. Doğruyu söyleyenin, ve sadece ve sadece doğru söyleyenin dünyanın dört bir yanında değer sahibi olduğu, yalancıların sevilmediği güzel günler de gelir elbet!

Şu anda önemli olan dokuz köyden kovulmayı göze alarak işbaşı yapabilmektir.

Kahrolsun NATO'cular ve NATO'cu uşakları!

Kahrolsun tüm savaş tüccarları!

SAVAŞ YAPMAK, SAVAŞ PROPAGANDASI YAPMAK, SAVAŞ YAPICILARIYLA İŞBİRLİĞİ YAPMAK İNSANLIK DÜŞMANI SUÇTUR!

KİMİN KİMİ VE NE İÇİN MAHKEMEYE ÇEKECEĞİNE GÜNÜ GELDİĞİNDE İNSANLIK KARAR VERECEK CENK EFENDİ!

SEN BİR DE O GÜNLERİ DÜŞÜN BAKALIMI!

NELER OLUYOR NELER VEYA YENİ DÜZENDE ARAYIŞLAR

Hakkı Yücel yoldaş ‘Yeni sol arayışlar üzerine’ başlıklı yazısında Sovyetler Birliği çöktükten beri solun arayış içinde olduğunu ilan ediyor.

Bu tarihsel olarak yanlış bir tespit. ‘Sol’ Sovyetler Birliğinin çöküşü olarak bilinen Gorboçov’lu-Yeltsin’li 1990’lı çöküşten çok öncelerinden beri bir arayış içindeydi. Belki Hakkı Yücel yoldaş solun bir kısmından bahsediyordur. Sovyetler Birliği’nde her şeyin yolunda gitmekte olduğu fikrinde olan ve SB 1990-91 çöküşünü yaşadığında da arayış içine giren kesimden.

Bu kesim olaylara yaklaşım tarzını değiştirmedikleri müddetçe yapacağı bir arayışla pek yararlı olamayacaktır. Çünkü bu kesim kurulmuş olan ve de komünizmin inşası yönünde ilerlemekte olan SB sosyalizminin gözleri önünde yıkılmakta olduğunu, dejenerasyona uğratılmakta olduğunu görememiştir. Tâ ki koskoca ülke ve koskoca kazanımlar paramparça edilip tam ve kesin bir yıkıma uğrayıncaya kadar. İyi ama o yıkımdan sonra eski görüşlerle doğru sonuçlara varılamayacağı açık olsa gerektir.

Hakkı Yücel yoldaş işte bu tespiti haklılaştırmakta. Oraya buraya savrulurak ‘Yeni sol’ icad etmekte.

Şunlara bakınız.

Bir yanda toplumsal olaylara eskisi gibi sınıflar ve sınıf mücadelesi çerçevesinde bakanlar varmış. Eski sol buymuş. Sınıf mücadelesi. Sınıf partisi. Sınıf devleti...Proletarya, parti ve diktatörlüğü vb.

Hakkı Yücel’in hakkını yememeli. Bunlar da bir eski ki deme gitsin.

Şimdi ise yeni şartlarda, yeni hakimiyet şartlarında ortaya çıkan yeni kurbanlar olan (proletarya olmayan) yeni ve farklı toplumsal katmanlar varmış. Bu katmanlar birleştirilmeli, böylece bunlara dayanan parti değil de örgüt kitleleşmeli ve böylece iktidara gelinmeliymiş Eski yaklaşım, burjuva-proletarya, sınıf savaşımı, proletarya diktatörlüğü vb. vb. türünden eski yaklaşımlar, Marks’ın bu eski yaklaşımları işte bu yeni olan toplumsal kesimlere yaklaşmayı imkansız kılmaktaymış. Dolayısıyla da iktidar olmayı, hem de yeniyi bulmayı ve böylece Marksizmi geliştirmeyi imkansız kılmaktaymış.

Bu yeni lafı hiç de yeni bir laf değil. Hele Hakkı yoldaşın ortaya koyuş tarzıyla.

Sınıflar eski ise, sınıflara yol açan üretim ilişkisi fikri eski ise, bu yeni kurban olan yeni

toplumsal kesimler neyin nesidirler ve onlara yol açan şey nedir?

Üretim ilişkisi fikri eski. Sınıf fikri eski. Sınıf mücadelesi fikri eski. Sınıf partisi fikri eski...Hepsi eski. Bu kelimelere anlam veren tüm tarih bilgisi ve de bugün bilgisi ve de gelecek bilgisi eski. İyi de yeni olan nedir?

Yeni kurban olan yeni toplumsal kesimler. Üretim ilişkilerinden kopuk olan toplumsal kesimler. İyi ama bunlara yol açan nedir ve bu kesimler neyin nesidir? Kurbanlar kurban olmasına da neyin nesidir bu yeni toplumsal kesimler?

Hakkı yoldaş, yeniliğin bu kadarı da ayıp kaçıyor ama değil mi?

Yenilikçi olamasak da gerçekçi olmalı. Hakkı yoldaşın yenilik lafı tamamıyla boş bir laflama. Boş laflamayla da iktidar da olunmaz. Ve her ne kadar eski olduğunu iddia etse de burjuvazi de devrilmez.

İyi ama Hakkı Yücel yoldaş hakikaten yeni arayışı içinde ise biz ona kendi partimizin teorisinden solda yeni olan bir şeyi hatırlatabiliriz. Bilgisayarlaşma ve bunun yol açacağı doğrudan demokrasi. Biz Hakkı Yücel yoldaşın yenilik önermesine baktık ve gördük ki bize bir şey anlatmıyor. Kimseye bir şey anlatamaz. Ama bilgisayarlaşma ve doğrudan demokrasi gerçekten yeni olanı ortaya koyduğu için herkese, burjuvazi ve proleterlere ve de eski ve yeni solculara çok şey anlatabilir.

Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az!

BARIŞIN YOLU NEREDEN GEÇER?

Barışın yolu emperyalizme karşı birlikten geçer. Barışın yolu proletaryanın önderliğinde burjuvaların iktidarını devirmekten geçer. Barışın yolu komünizmi kurmaktan geçer. Başka yolların varlığından bahsedenler de yanılıyorlar.

Emperyalizme karşı birlikteliği önlemeye çalışanların yenilgiye uğratılması gereklidir. Onların, proletaryanın iktidarına karşı duranların yenilgiye uğratılması gereklidir. Başka türlü barış imkansızdır.

Hakkı Yücel yoldaş ve benzerlerinin ‘Yeni’ fikirleri etrafında örgütlenen ve dahası proleterleri o fikirler etrafında örgütleyenlerin proleterler saflarında yenilgiye uğratılması barışın olmazsa olmazıdır.

Kazanılan seçimler gerçek örgütlü proleter ve halk güçlerinin varlığına dayanmazsa iktidar olunmaz. Barış da kazanılmaz. Reklamcılıkla iş yapılsaydı dünyayı Troçkist gevezeler yönetiyor olurdu.

Doğayla Doğaya Aykırı İlişki Kuranlar

Sol Duyu

Mehmet İNCİRLİLİ

Ülkemizde gerçekleşen sel felaketinden ötürü birçok konu ülkede yaşayan yurttaşlar arasında tartışılmaya başlandı. Yağan yağmurlarla birlikte önceleri çeşitli medya kanallarında konu, salt belediyeçilik hizmetlerine, tanrının işine indirgenmeye çalışıldıysa da ilerleyen saatlerde artan tehlike ve acizlik ile birlikte bunun ne kadar abest ve sığ bir yaklaşım olduğu ortaya çıktı. Bu konuda bile ‘yetkililer’ ‘topu taca atma’, ona buna sorumluluk yükleyerek kendini haklı çıkarma, sorumsuz gösterebilme sorumsuzluğunda hareket ettiler. Tabii, yoğun bir seçim dönemine girdiğimiz bu günlerde onların siyasi kültürü ve ‘hizmet anlayışı’ da bunu gerektirirdi..

Güzelyurtta yaşanan benzer felaketin ardından kendi kendime konuyu, bir bereket olması gerekirken nasıl bir felakete dönüştü? Sorusuyla açıklamaya çalıştım. Öyle ki kendimi bildim bileli ülkemizde kurak bir iklimin hakim olması, yağışların az olması dolayısı ile su kıtlığı sorunuyla karşı karşıyayız. Hatta bu nedenle, bir dönem ‘çözüm’ üretmeye çalışan yetkililerimiz, gayet dahiane bir fikirle, Türkiye’den balonlarla su taşımaya da kalkışmışlardı. Gerçi daha ilk denemede fikrin de balonların da söndüğünü hep birlikte gördük. Bu yıl büyük oranda global ısınmanın da etkisiyle ülkemiz yoğun yağışlardan nasibini aldı. Peki aldı da ne oldu? Kuraklıktan yakınırken bu kez de yoğun yağışlardan hayatımız felç, birçok insanımızın da malı mülkü heba oldu! Yani eğer bu olanlar tanrının bir hikmetiyse, o da hiçbir şekilde bizi memnun edemez oldu.. Özetleyecek olursak;’ Yağar vay! yağmaz gene vay!’ pozisyonuna düştük.

Yukardaki satırlarda ‘bir bereket olması gerekirken nasıl

bir felakete dönüştü?’ sorusunu başından beri kendi kendime sorduğumu sizlerle paylaşmıştım. Şimdi de buna kendimce vermeye çalıştığım yanıtları aktarayım.

Herşeyden önce insanın bir bütün olarak yaptığı ve yapacağı bütün faaliyetlerin doğanın bir parçası olarak yine doğa ile uyumlu olması gerektiğine inanan bir düşünceye sahip olduğumu paylaşmalıyım. Yani istediğimiz kadar doğayı eriştiğimiz bilgi birikimi, teknolojik ilerleme ile birlikte ‘hakimiyetimiz’ altına alalım, eğer icraatlarımız, bu ‘hakimiyetin kudretine’ kapılıp da genel geçer doğa yasalarına aykırı olursa sonuç bereket değil felaket olur!

Sel, deprem, kasırğa gibi olgular doğal olgulardır. Doğal olmayan bu olguların yaratacağı muhtemel sonuçların

önceden öngörülemez buna göre tedbirler alınmaması, alınmak istenmemesidir. Alınmak istenmemektedir çünkü; yaşadığımız dünya sisteminde herşey karlılık baz alınarak planlanıp uygulandığı için çoğu kez bahsini ettiğimiz önlemler,doğayla uyumluluk prensibi es geçilebilmektedir.

Ülkemizde bir dönem inşaat sektörünün ne kadar yükseldiği, ‘patlama’ yaşandığı konusunda nutuklar atılırdı.Hatta bunların ‘ekonomimize’(siz ekonomilerine diye okuyun) yarattığı pozitif etkililerden bahsederek kişi başına artan ‘milli’ gelir üzerine de istatistik üzerine istatistikler de yayınladık. Burada konuyla hiç alakalı olmayan Alex Ferguson’dan alıntı yaparak, bu acıklı halimize bir nükte ile cevap vermek isterim: ‘istatistikler mini eteğe benzerler. Birçok şeyi gösterirler ama asıl görülmek isteneni vermezler!’ Ancak, yapılan inşaatların üste belirtmeye çalıştığım prensiplere uygun olup olmadığı hususunda birkaç duyarlı insan ve kurum haricinde uyarı gelmediği, engellenemediği ve doğayla, ‘doğaya aykırı’ ilişki içerisinde olduğumuzdan bu günlere geldik.! Tabii, insan kendisine şu soruyu da sormadan edemiyor: Sel yaşandı bu hallere geldik. Peki ya deprem –öyle Şili’de olan9,5 şiddetinde falan da değil- olsaydı halimiz ne olurdu?! Ben şahsen bu soruyu cevaplamak dahi istemiyorum...

Gazetelerde bu sıralarda sıklıkla rastladığımız haberler var. Hayvanlar dünyasından koyunlarla, eşeklerle doğaya aykırı ilişkiye giren bilmem ne isimli şahıs tutuklandı, yargılandı, hapse gönderildi diye.. Peki ya doğayla doğaya aykırı ilişkiye girenler ve bunlara vesile olanlara ne yapmalı?

Neden Sosyalizm!

Okuyucu Mektubu

S. Burcu AKKAYA

İnsan denen varlık tarih sahnesine ilk çıktığında henüz ne bir kişilerarası iletişimi ne de toplumsallığı söz konusuydu. İnsan yaşamını devam ettirebilmek için yani yemek, içmek gibi en temel ihtiyaçlarını karşılamak için ilk oluşumunu tamamladığında doğayla zorunlu ilişkiye girer. Daha sonra maddi önkoşullarını iyileştirebilmek, ihtiyaçları daha kolay karşılabilmek için insanın insanla iletişimi başlar. Böylece insanın insanla ilişkisi gerçekleşir. Bu dönemde aileler oluşmaya başlar, daha sonra tam kabile kavramını karşılamasa da kabile biçiminde göçebe olarak insanlar örgütlü yaşamaya başlarlar. Kısacası toplumsallaşırlar. Bu dönemde tek çıkar daha iyi yaşam koşullarıdır. İhtiyaçlar herkesce karşılanır ve ortaklaştırılırdı. İlkel komünal yaşam tarzına sahiptiler. Ortada ne sınıfsal farklılıklar ne mülkiyetçilik ne de yaşadığımız sistemin savaşları çirkinlikleri yoktu. Üretilen herkesce tüketilir üretim fazlalığından doğan günümüz kapitalist koşullarını ekonomik krizleri olmazdı. Mülkiyetçilik denen kavram yoktu. Ancak bir tabirle mülkiyet üretkenlerindi. Üretilenden faydalanan emek sahipleriydi. Bu beraberinde dayanışmayı, birlikteliği, gönüllü birliği zorunlu kılıyordu.

Üretim araçlarının geliştirilmesi, iklim şartları, hayvanların evcilleştirilebilmesiyle beraber insanlar yerleşik hayata geçti.Yerleşik hayata geçi uzun dönemli tarımsal üretimi getirdi. Bu beraberinde toprak mülkiyetçiliğine de neden oldun. İlk mülkiyetçilik bu şekilde boy göstermeye başladı. Toprak sahipleri, mülksüzleri kendileri çalıştırdı. İnsanın emeğine ve kendisine ilk yabancılaşmasında bu şekilde oldu.Çalışanlar üzerinde hak ileri sürme ve üretilenden gerekirse hiç pay vermeme gibi nedenelerden emek-mülkiyet çifte ilişkisini ortaya koydu. Yani fiziksel ve zihinsen emek sarfeden başkasıyken üretilenden faydalanan başkası oldu. Böyle bir eşitsizlik durumunda insanlararası uzlaşmaz karşıtların ürünü olan ve artığa el koyabilmesi gereken bir tür mekanızmaya ihtiyaç var. Ve ilk devlet denilen kamudan ayrı insanlar üzerinde egemenlik kuran, otoritenin en üst kurumu bir aygıt olarak devlet meydana çıktı.

Devlet, kendiliğinden gelişen bir şey değildir. Mülk sahiplerinin kendi egemenliklerini kabullendirmek için ortaya çıkarımıdır. Ancak söz konusu olan bir başka husus ise insanların devlet denen şeye razı olmaları, onların kendileri üzerinde egemenlik kurmalarını kabullenmeside yatar. Bunun sebebi ise insanlar yıllar boyunca

kendilerinden kaynaklı doğan bu eşitsizlik karşısında aynı ' din' konusunda olduğu gibi kendilerinde olan gücü başkalarına devretme gereksinimi duyduklarındandı r.

Süreç içerisinde feodal devlet yapılanmalarına geçilmiştir. Feodal devlet yapılanmalarında da üretilenden faydalanan klise, aristokrasi ve soylular olmuştur. Geri kalan köleliğe itilmiştir. Sosyal tabakalaşma belirginleşmiş. Toprak sahiplerinin zulmünden kaçıp feodal devletlere sığınanlarada daha az köleci yaşam tarzı öne sürülerek ölümden kaçan bayılmaya razı olmuştur. Feodal devletlerden merkeziyetçi devletlere geçilmiş ancak durum ezilenler nezdinde bir değişikliğe yol açmamıştır. Mülk sahipleri daha fazla mülk kazanabilmek ve daha fazla insanı sömürülebilme için gidilen merkeziyetçi yapılanma yüz yıllar sürmüş, süreç içerisinde ezilenler tarafından başkaldırırlar olsada insanların üzerinde ki devlet ve din sevgisini benimsetilmesi nedeniyle yine kendi sınıfından insanlar kullanılarak dizginlenmiştir.

Dünya ilk ticari kapitalizmiyle 16. yüzyılda tanıştı. Ancak bu dönemde tam bir metalaşmadan söz edemeyiz. Çünkü günümüze kıyasla en azından kültürel ihtiyaçlar henüz metalaşmamıştı.

Çifte devrimler dediğimiz 1789 Fransız İhtilali ve 1848 İngiliz Endüstri Devrimi dünyada hala etkisini sürdüren pek çok sosyo-kültürel, ekonomik ve politik yeni bir çağır aştı. Bu dönemle beraber toplumlarda milliyetçilik, ulusculuk, kitle kavramlarının benimsenmesiyle beraber tarıma giren makinalar, sanayileşme vb. Yeni olay ve durumlar karşısında dünyayı yeni bir sisteme götürdü.

Bu yeni sistemde üretim ilişkileri ve araçları yeniden şekillendi. Yeni üretim araçları ve ilişkileri geri kalan her şeyi kendisine uyarladı. Salt sınıfsal farklılıkları değil, kültürel, ekonomik politik gibi birçok üst yapısal şeylerde de bir farklılığa yol açtı.Ve dünya yeni ve en acımasız eşitsizlik biçimlerinden biri olan kapitalizme kapılarını açtı.

Kapitalist üretim tarzı iki sınıfı ortaya çıkarır. Bunlar sermaye sahipleri olan burjuazi ve onlara emek lerini satan mülksüzlerden oluşan proleterya. Kapitalist sistem bu iki sınıf üzerinden belirginleşir. Egemen sınıf üretim araçlarının sahibi burjuvazidir. Dolayısıyla devlet ve kolları onların hakimiyetini sürdürmelerini sağlayan güç araçlarıdır.

Kapitalist üretim tarzında maddi önkoşulların ve bunların yanı sıra kültürel vs. her şey metalaşmıştır. Her şey parayla

alınıp satılan şeyler haline gelmiştir. Ekonomi yaşamın merkezindedir, başat hale gelmiştir. Eskiden devlet kendisini devam ettirebilmek için toprağa, üzerinde hakimiyet kurabileceği insanlara, siyasal iktidara ve toplumsal sözleşmeye yani ' razı olunmasına' ihtiyacı vardı. Kapitalizmde ise buna birde şiddet tekeli eklemiştir. Şiddet tekeliinden kasıt salt fiziksel müdahale değil örneğin vergi toplaması, hukuki yaptırımlar verebilmesi, istediği eğitim sistemini dayatabilmesi vs. Çünkü karşısında kendi çıkarlarını her daim sarsabilecek bir kitle vardı. Kitleden kasıt işçi sınıfıdır. Eğer işçiler çalışmak istemezse ve toplu bir başkaldırı gösterirse istedikleri kadar fiziksel şiddete başvursunlar tahtlarının sarsılacağı kesindir.

Hal böyle olunca sermayede kendine formüller geliştirmiş. Kendi egemenliklerini kabullendiren hukuki normlar geliştirmiş, medyasını insanları yozlaştırıp kitesizleştirmek için kullanmış, sendika bürokrasisi geliştirmiş, düşünmeyen, beynsel üretkenlikten uzaklaştıran eğitim sistemleri kullanmıştır.

Toplum, sosyologların dediği gibi canlı bir organizmadır. Kendisini değiştirerek, geliştirerek yol alır. Kapitalist üretim tarzı, pis düzen ağızcılarının dediği gibi insan doğasına uygun değil tam tersine aykırıdır. Bizleri hayvandan ayırt eden her şeyi silip süpürmektedir. İnsan doğasında paylaşma, dayanışma, ortaklaşma vardır. İnsan doğası komünal yaşam tarzını zorunlu kılmıştır. Kapitalizmi değil!

Sermayedarları n hüküm sürdüğü ve insan haklarının her alanda gasp edildiği en demokratik haklarımızın çiğnendiği, en temel ihtiyaçlarımızın dahi parası olanın karşılayabildiği, insanın insan tarafından sömürüldüğü bu sistem içerisinde çözüm arayanlar kimin egemenliğini kabul ettiklerine bakmalıdırlar. Eğer bir çözüm araniyorsa o da köklü bir değişiklikle olmak zorundadır. Hayata yön ve şekil veren üretim araçları ve ilişkilerini değiştirerek olacaktır. Mutlak eşitlik mümkün değilse bile eşitler arasındaki birinciliği en aza indirebilmek için üretenler görev başına geçmeli, mücadele bayrağını omuzlamalıdır. Geline yerde süreç uzlaşmayı değil Marks, Engels, Lenin ve Stalin' in öğretileri ve deneyimleri doğrultusunda sosyalizmin bayraktarlığıyla yapılacak çatışmayı zorunlu kılyor.

Bu nedenle 1917 Ekim Devriminin ışığında Yeni EKİMLER için İleri!

Paslaşmak

TC Başbakanı, TC Genelkurmay Başkanı'yla 'paslaşıyoruz' dedi.

Laf aramızda ama, birileri TC Başbakanıyla GK Başkanı arasındaki ve de CHP Başkanı arasındaki, ve de MHP Başkanı arasındaki 'paslaşmaların' yeni birşey olmadığını iddia eder. Onların paslaşıırken ayaklarında giydikleri futbol potinlerinin ABD'den geldiğini, paslaşıırken kullandıkları topun İngiliz'den geldiğini, maç arasında yedikleri ve içtikleri şeylerin de Almanya, Fransa, İtalya, Japonya'dan geldiğini iddia eder.

Bunlar Birol ve Şener'in dahi benzer bir şekilde ve yeni bir paslaşma içerisinde olduklarını dahi iddia edebilirler.

Tabii böylesi lafları edenler Şener'in Birol'a sorduğu soruları bilmiyor da onun için böyle ileri geri konuşuyor işte... Bakın Şener, Birol'a neler sormuş:

'Savcının sorularından sonra istintakta sıra bana gelince, siyaset bilimcisi Birol Ertan'a sordum: - Küba'da Fidel Castro devrimi ne zaman oldu? Birol Bey, -Bu soruya yanıt vermek istemiyorum, dedi. Yargıç Fügen Ulutekin uyardı onu: - Siyaset bilimcisisiniz... Bu soruları siyasi bilginizi ölçmek için soruyor size.. Yanıt vermem yok. Vereceksiniz... Bilmiyorsanız bilmiyorum deyin, dedi. Bunun üzerine tanık, -Bilmiyorum, dedi... Ben de sıraladım sorularımı: -Çin devrimi ne zaman oldu? -1948'de, dedi... -Bilemediniz, dedim, 1949'da... -Kongo'da Lumumba ne zaman öldürüldü? -Bilmiyorum... - Kıbrıs'ta EOKA ne zaman kuruldu? - Bilmiyorum... -TMT ne zaman kuruldu? -Bilmiyorum... -Ayhan Hikmet ve Ahmet Gürkan ne zaman öldürüldü? -Bilmiyorum... -Derviş Kavazoğlu'nun ne zaman öldürüldüğünü biliyor musun? - Bilmiyorum... -Peki Yorgacis kim? Polikarpus Yorgacis... -Bilmiyorum... -Zürih ve Londra anlaşmalarına göre, Türkiye ve Yunanistan adada ne kadar asker bulundurabilir? - Bilmiyorum.

Bunlar ona sormak için önceden tasarladığım sorular değildi... Aklıma ne geldiyse, onu sordum. Zaten savcılığın dünkü duruşmada bir tanığı olacağından haberim de yoktu. En son sorduğum soru şu oldu: -AİHM kararlarında "KKTC" nasıl tanımlanıyor? Onu da bilemedi... Ben söyledim... Türkiye'nin alt yönetimi!

Okudunuz değil mi?

Şener'in Birol'a, koskoca TC, TSK ve de KKTC severe, koskoca Turgut Avcı danışmanına, koskoca DAÜ öğretmenine, koskoca prof'a sorduğu sorulara bir bakar mısınız?

Soruyu sormasını bilmeyen, cevap da beklemesin tabii ki.

Öğretelim Şener'e doğru soru sormasını:

Birol kardeşim söyle bakalım şimdi Mussolini Faşist Parti'yi ne zaman kurdu, Siyah Gömlekliler olarak bilinen faşist çeteleri ne zaman oluşturdu, (bizim genç TMT'cilerin başı ne renk gömlek giyer?), Roma'ya ne zaman yürüdü, Hitler'in Nazi Partisi ne zaman kuruldu? -

Hitlerin ırkçılık programını formüle eden insanlık düşmanı kitabının adı nedir? Naziler dünya savaşı başlattığında TC'de 'Yaşasın Naziler' diye radyolardan yayın yapanlar kimlerdir? Nazilerin en insanlık düşmanı kesimini oluşturan SS'lerin simgesi olan hayvan nedir? Bu hayvan başka kimlerin de simgesidir? Grivas, Nazi Almanları Yunanistan'ı işgal ettiğinde ne yapmıştır? Sen bir Yunanlı olsaydın sen ne yapardın?

Görün bakın bakalım Birol tüm bunlara hemencecik cevap verecek mi vermeyecek mi. Hemen hemen. Şıp diye cevaplayacak Birol bunları. Ne de olsa siyaset bilimci hem de prof.

Birol'dan KKTC mahkemesinde bilirkişi olmayacaktı da kim olacaktı.

Birol ABD'deki McCarthy mahkemelerine olan özlemini KKTC'de gidermek zorunda kalıyor. Meraklanma Birol kardeş, yakında TC'de de bilirkişi olarak yer bulurlar sana. Hatta İngiltere'de bile. Sabreden derviş...

Birol da Şener'e kızmış ve ona sorular, pardon bir tek soru, yöneltiyor. Bakın Birol Şener'e ne sormuş -ve de nasıl sormuş:

'Ş. L. hakkında casusluk iddiası varmış. İnternete girdim ve "Ş. L. kimdir" diye yazınca gerçekten de böyle bir konuda yazı buldum. Yazı şöyle : "Ş. L., Moskova'da bulunduğu Sovyetler Birliği döneminde ve sonrasında, Türk Silahlı Kuvvetlerinden aldığı onbinlerce dolar karşılığında hizmet vermiş bir kişidir. Bu bizim iddiamız değil kendisi defalarca makalelerinde bu konuya yer vermiştir.'nın Moskova'daki adamı olarak da görev yapmış ve bu arada CIA ve İngiliz İstihbaratına para karşılığı hizmet verdiği de yakınları tarafından söyleniyor." Ş. L. haklıymış, bir internet sitesinde Ş. L. hakkında böyle bir iddia var. Ş. L. kendisi yalanlarsa, bu iddiaya inanmamız söz konusu olamaz. Çünkü, internetteki bilgilerin güvenilirliği sorgulanır. Benim görüşüm, Ş. L. ajan değildir, çünkü benim bildiğim ajanlarda çok özel ve üstün nitelikler bulunur ve Ş. L.'de bu niteliklerin olduğuna

inanmıyorum.

İnternet bilgilerine güvenmeyip Ş. L. hakkındaki iddialara inanmadım, çünkü bunların ispatı için kendisine sormamız gerekir ve vereceği yanıt doğru kabul etmeliyiz. Ancak Ş. L., benimle ilgili internet bilgilerini derleyip gazetesinin baş sayfasında yayınlatabiliyor. Şimdi benim de Ş. L. hakkındaki casusluk iddialarını doğru kabul etmem gerekmez mi? Hayır, bu doğru olmaz. Ben, böyle yapmayacağım ve Ş. L.'ye bu konuyu soracağım:

"Moskova'da bulunduğunuz dönemde ve sonrasında, Türk Silahlı Kuvvetlerinden aldığınız onbinlerce dolar karşılığında hizmet vermiş bir kişi misiniz? Yanbancı istihbarat örgütlerine para karşılığı hizmet verdiğiniz doğru mu"

Ben, bu sorunun cevabının doğru olduğuna inanmıyorum. Herşeyden önce TSK, sizin gibi bir kişiyle çalışmaz, siz de TSK ile çalışmazsınız, ama yine de soruyorum. Çünkü, tek taraflı kulaktan dolma ve internetten alınmış bilgilere güvenilmez. Ş. L. güvense bile.'

Birol'un Şener'e, koskoca dünya devrimleri, Kıbrıs ve de Kıbrıslı severe, koskoca Moskova üniversitesi mezununa, koskoca Afrika gazatesi yazarına sorduğu soruya bir bakar mısınız?

Soruyu sormasını bilmeyen, cevap da beklemesin tabii ki.

Öğretelim Birol'a doğru soru sormasını:

Şener kardeşim söyle bakalım Denktaş TMT'yi ne zaman kurdu? Kimlerle kurdu? Komutanları kimlerdi? Şimdi ne yaparlar? 1990'da Moskova'da neler oldu? KKTF devleti neyin nesidir? Kimler kurdu, ne zaman kurdu, nasıl kurdu? Şimdilerde ne yaparlar? KKTC nasıl oldu? Kimler kime karşı Avrupa diye bir gazete çıkardı? Bunu kim besledi? Ve niye? Kimler kime karşı aday çıkartıp durur? Neden yaparlar bunu? Kim sever garantörleri? Kim ister garantörleriyle birlikte Kıbrıs'ı? TC garantör müdür? Birol da sever mi TC garantisini acep? Kim ister

bölünsün Kıbrıs üçe? Avrupa'da yazısında sana MİT, CIA ajanı diyen yakın dostun kimdir ve nasıl yakın dostundur? 1974 oldu da ne oldu?

Görün bakın bakalım Şener tüm bunlara hemencecik cevap verecek mi vermeyecek mi. Hemen hemen. Şıp diye cevaplayacak Şener bunları.

Şener iyi bir yazardır.Yazımızı onun güzel ve değerli sözleriyle noktalayalım:

'HİLTON'DA BİR

(Mersin 10/Turkey, Lefkoşe, 1995)

Balonun sıcak atmosferinden geceyarısı sokağa çıkarken duyduğum izlenim şuydu:

Rumlar 74'ten önce bizi adam yerine koymuyordu. 74'ten sonra ise hepimizi sıcak dostluklarla karşılıyorlar.

Hiç kuşku yok ki misafirlik de güzel şey... Misafirlerle evsahipleri kavga etmezler. Oysa aynı evde yaşayan kardeşler pek geçinemezler.

Öyleyse biz birbirimiz için hep misafir kalalım.

Olmaz mı?

Onlar bize gelsin, biz onlara gidelim.

Galiba en iyisi de şimdilik bu...

Cevabı bilinmeyen soru sorulmamalıdır.

İyi de, paslaşmak ne demek oluyor şimdi?

NOT: İngilizlerin 'gazeteci' 'yazar' olarak tüm Türki cumhuriyetlerde, bu arada Türkiye'de de tur atan bir adamları var. Hugh Pope diye biliniyor. Siyaset bilimci diye ona derler. Adam Oxford mezunu ve gerçekten Oxford'da okumuş. Hani öğrencilere göz kulak ol da biz seni geçiririz sen meraklanma türü okumuşlardan değil. Adam Türkleri bizden iyi biliyor-doğruya doğru. Türklerin tüm büyük başarılarıyla senli benli. Bizim MİT ise tutmuş hâlâ daha Prof. adı altında Prof murof olmadığı gayet bariz kişileri kullanmaya devam ediyor. Ayıp kaçıyor. Kendi ajanlığını kendi gazetesinde ilan eden ajanlar kullansalardı daha akla yatkın olurdu valla!

Ücret Artışları Üzerine

İşçiden Mektup Hasan ERCÜMENT

Güney Kıbrıs'ta şöför olarak çalıştığım işyerimde, 1 Ocak 2010 itibarıyla toplu sözleşme görüşmeleri sonucunda sendikanın ücret artışı için sunduğu rakamlar işveren tarafından kabul edilip 2010 yılı için ücret artışıımızı aldık.

Genel olarak aynı statüde çalışan arkadaşların maaşlarına 35 Euro'luk bir artış olarak yansıdı. Toplu sözleşmenin en kötü durumda iki yılda bir yapılması, çalışanların % 100'e yakınının sendikalı ve aynı sendikaya üye oluşu, yıllık ödenekli izinlerin oluşu, hastalık izinlerinin, resmi tatillerin oluşu vs. diğer özel sektördeki çalışma şartlarıyla kıyaslanacak olursa belkide Kıbrıs'taki en iyi iş yeri. Ancak buna rağmen işyerinde arkadaşlarla konuşurken aslında bize verilen artışın da, diğer hakların da geri alınmak üzere

verildiğini farkettilik çünkü bizim maaşlara aldığımız artışla beraber meğer şirketin pazarladığı üum ürünlerede eş zamanlı artış gelmiş. Arkadaşlarla yaptığımız çok küçük bir hesap sonucunda aslında bizim maaşlar gerilemiş nasıl mı? Sekiz farklı bölümü olan iş yerinin biz sadece bir bölümündeki (buzlu yiyecek bölümündeki) 170 farklı ürün üzerine yapılan ortalama olarak 20 cent'lik zam ne kadar ilginç ki bizim 35 Euro'ya denk düşüyor. Hele bu ürünlerin günlük satışını topladığımız zaman görülüyor ki bizim bölümde çalışanların maaşlarının toplamına 50 kat fazla fark atıyor ve bizim de bu ürünlerden satın alıyor oluşumuz, ki bu ürünler içinde et, süt, peynir gibi temel gıda maddeleri bulunmakta, yani hayatta kalmak için her ay almak zorunda olduğumuz ürünler var ve

bu durumda sadece bizim aylık satın aldığımız ürünlerden bizim maaşlara yapılan artışı adamlar cebeye indiriyor yani aldığımızla verdiğimiz birbirini karşılıyor. Diğer yedi bölümdeki ürünlerde yapılan artışlar, ki bunlar da almak zorunda olduğumuz şeylerdir, yani normalde üçe aldığımız şeyi şimdi beşe alıyor olacağımızdan maaşlarımız aslında aynı kalmamış hatta gerilemiştir.

Kısacası yazımın başında anlattığım gibi ilk görünüşteki şartlarınız iyi gibi görünebilir

ancak ne kadar iyi görünürse görünsün arkasında işte böyle acımasız bir sömürü vardır,

yani kaşıkla veriyorlar, kepçeyle alıyorlar!

Ve soruyorum bu kan emici kapitalist sistemin bizi sömürmesine daha ne kadar izin vereceğiz?

TEKEL' den Kıbrıs'a İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

Ankara sokaklarında 78 gün süren TEKEL Direnişi Türkiye, Kıbrıs ve dünya işçi sınıfına yön verici aşamada olup aynı doğrultuda birçok şey gösterdi ve öğretti.

Türkiye' de 30 yıldır süregelen sermaye devletinin neo-liberal politikaları, işçi ve emekçiler nezdinde derin yaralar açsada 1989-1991 yılları arasında gerçekleşen Bahar Eylemleri dışında toplumsal duyarlılığa ve işçi sınıfı önderliğinde bir toplumsal hareketliliğe neden olacak bir dalgalanma yaşanmamış, işçi sınıfının üzerine adeta ölü toprağı atılmıştı. İşte TEKEL Direnişi en başta bu ölü toprağın atılmasında büyük ölçüde bir öncü müfreze niteliğindedir. Genelde ise işçi sınıfının öfkesinin karşısında ne sendika bürokrasisi ne reformizim ne de baskı ve zorbalıkların duramayacağını gösterdi.

15 Aralıkta yanan direniş ateşi tüm işçi sınıfına dayanışmanın, birliğin, mücadelenin, düşmanları birbiri gösterdi. Üstün körü bir çok şey söyleyebiliriz. Ancak altının çizilmesi gereken hususların bulunması Kıbrıs işçi sınıfına öğretileri ve gösterileri bizlere yol gösterici niteliktedir. TEKEL direnişi yıllarca önümüze koyulan ve ülke insanlarında da üst seviyede etkin olan; şovenizm, din, ırk ayrımcılığı gibi bizleri birbirine düşüren tüm düzen aldatmacaları nın gerçekten bir yanılsama olduğudur. TEKEL direnişinde Türkiye' nin dört bir yanında farklı kültüre bu anlamda altyapıya sahip insalar yanyana çadır kurdular. 78 gün boyunca dayanışma ve kardeşlik içerisinde yaşayıp, ortak düşmana karşı din, dil, ırk farkı gözetmeksizin gönüllü birlik olup mücadele ettiler. Çünkü aslında varolan iki sınıf var. Biri kendileri gibi sömürülenler ve kendilerini sömürenler. Bugün bu ülkede de Kıbrıslı-Rum, Kıbrıslı- Türk ayrımı yapıyor. Çocuklarımıza kendi dinlerinin dışındakilere saygı göstermemeleri öğretiliyor. Her alanda şovenizm dayatılıyor. Halbu ki sermaye hepimizin kanından besleniyor. Bizler bu tür ayrımcılıklarla uğraşırken kapitalistler bizleri geleceksizliğe, açlığa, kölece, güvencesiz yaşama itiyor. Biz ezilenler TEKEL Direnişindeki gibi tüm suni çıkarlardan uzaklaşıp ortak çıkarımızda birleşmeliyiz. Unutulmamalı ki sermaye devleti bizleri sömürürken ne mezhep dinliyor, ne etnik kimlik. Bugün Rum işçisinde sömürülüyor, Türk işçisinde. Farkeden bir şey yok.

Ülkede de etkin olan sendika bürokrasisi TEKEL direnişinde de etkinliğini uzunca bir süre sürdürdü. 78 gün boyunca süren direnişte sendikal bürokrasisin 'tek hedefi' 'direnişi söndürmek oldu. Bununla da yetinmeyip tüm ilerici-devrimci kurumlara 'marjinal,

provakatör' gibi küstahça ve alçakça atıflar bulunuldu. Direnişçilerde devrimcilere karşı cephe oluşturulmaya çalışıldı. Bu maskelerinin düşmek üzere olduğunun da bir başka göstergesi olsa da amaçlarına ulaşamamışta olsalar altında yatan tek hedef kitlenin sınıf önderlerinden ve devrimcilerinden uzaklaştırıp, bilinçlerini pasifleştirerek militan tutum almalarından korkmalarıydı. Sendikal bürokrasisi bununla da yetinmedi. İşçilerin yapmak istedikleri tüm eylemleri söndürmeye çalıştı. Sürekli devletçilik tasladı. İşçiler kar-kış demeden çadırlarda mücadelelerini devam ettirirken sendika bürokratları sıcak evlerinde sermaye devletiyle masaya oturup uşaklıkları için görevlerine tayin oldular. 78 gün boyunca diğer konfederasyon başkanlarıyla alınan göstermelik eylem kararları, TekGıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel' in sürekli çıkıp çıkıp işçileri 'sizi bırakıp giderim', 'bizden ayrı iş yapmayın', işçilerden için 'birkaç kendini bilmez' gibi sözleri sendikal bürokrasisinin safını gösterdiği en dışarıdan vurumu oldu. Ülkede de birçok kez tanık olduğumuz sendikal bürokrasisine en son Göç Yasa Tasarısı karşı yapılan genel-eylemde de sendikal bürokrasisi bilinçli olarak kitleyi yanlış yönlendirerek yasanın geçmesini kolaylaştırdı. Bu bize iki şey öğretiyor. Birincisi sendika bürokratlarının satırlıklığı ikincisi ise kendi devrimci sendikamızı oluşturmak ve bunun için her alanda taban insiyatifinin geliştirmek.

Direnin en büyük gösterdiklerinden biride reformist bloğun sınıf hareketine nasıl engel teşkil ettiğiydi. Sözde devrimci geçinen ve yıllardır sınıf hareketinin önünde engel taşımaktan başka işe yaramayan bu adamlar TEKEL direnişinde de büyük ölçüde yanlış yönlendirme yapmış, kitlenin ekonomik ve sosyal mücadelesine siyasi çizgi kazanmalarını zorlaştırmışlardır. Özellikle TKP-ÖDP-EMEP ve Halk Evlerinden oluşan bu blok işçilerin direnişlerindeki pasif kaldıkları tüm alanlarda pasif kalmaları yönünde desteklemiştir. Hatta TKP haddini aşarak sendika bürokratlarının devrimcilere tavır alınması çağrısına destek vermiş. Bunu da dağıttıkları bildiride ayen-beyan ilan etmişlerdir. Tek bildikleri kitle

kuyrukçuluğu yapmak olan bu reformistler nasıl TEKEL Direnişinde dolaylı ve doğrudan hareketin militanlaşmasına, yol almasına engel teşkil etmişlerse bu ülkede de farklı değildir. Bugün CTP, TDP, YKP gibi solculuk taslayıp ezilenler üzerinden prim yapmaya çalışan, demokratik yollar adı altında oyun çeviren sermayeyle bütünleşmiş reformistlerin Türkiye'de' dekilerden tek farkı bulundukları yerdir. Eğer bugün Kıbrıs topraklarında işçi-emekçiler bir hareketlilik yaratırsa dolaylı yollardan en başta engeli koyacak olanlar bunlardır. Kaldı ki bunun örneğini pek çok kez yaşadık.

TEKEL direnişinin bir başka yönü ise enternasyonalist dayanışmayı yükseltmesidir. . Lefkoşa' da yaptığımız destek eyleminin yanı-sıra dünyanın pek çok yerinden de TEKEL direnişine destek eylemleri yapılmış, sınıf dayanışması yükseltilmiştir. Bu tüm işçi ve emekçilere moral kazandırırken aynı zamanda tüm dünyada etkin olan sermaye sınıfına tok bir yanıt oldu. Her ne kadar gündemden uzak tutulursa tutulsun. Direniş çadırlarına hergün destek mesajları geldi. Ziyaretler gerçekleşti. Dünyanın farklı yerlerinden gelen sendikalılar, ilerici devrimci kurumlar basın açıklamaları yaptı. Enternasyonel dayanışmanın yakıcı önemi birkez daha gözlerönüne serildi.

TEKEL Direnişi bugün bizlere birkez daha işçi sınıfının gücünü doğrulattı. Kapitalizmin ülkede yerleşmemiş olduğu bu nedenle sosyalist devrim olamayacağını ileri süren küçük burjuva düşünürler bu durum karşısında demagojilerini daha nasıl devam ettirecekler? TEKEL Direnişi gösterdiği Kıbrıs' ta da özlük haklarından yoksun, ücretli köle olarak çalıştırılan binlerce İŞÇİ var. Kıbrıs' ta sermaye sınıfının egemenliği var. Kıbrıs' ta her alanda sömürü her alanda kapitalizm kokusu var.

TEKEL Direnişini salt yukarıdaki öngörülerini değil içerisinde birçok deneyim ve öğretileriyle bizlere ve tüm dünya işçi sınıfına yol gösterdi. Bizler sınıf devrimcileri olarak bu direnişi desteklemekle beraber yaşadığımız bu deneyimi değerlendirmeli, her şeyden evvel bu direnişin bizler için ders çıkarılması gerektiğini unutmamalıyız.

TEKEL' den Kıbrıs' a dünya işçi sınıfına bu ders notunda bizde Kıbrıs' ılı sınıf devrimcileri olarak yüksek puan almak için tüm deneyim ve birikimlerimizle TEKEL direnişi üzerine derin derin düşünmeliyiz. Derdimiz bu tür kendiliğinden oluşan sınıf hareketlerinin yönlendiricilik oynamayı zor olduğunu kabul edip sistemli bir şekilde teori-pratik uyumunu sağlamak istiyorsak.

Buz Pateninin Bilimi

Kış Olimpiyatları'nda televizyonlarda seyrettiğimiz buz pateni yarışmalarına hayran kalıyoruz. Bu göstericilerin dayandığı temel; tam anlamı ile fizik yasaları...

Sürtme

Birinci olarak buz üzerinde kaymanın en bariz göstergesi sürtmenin çok az oluşu. Normal beton ya da tahta üzerinde kaymaya kıyasla buz üzerinde kaymanın sürtmesi çok az ve bu da, fazla kuvvet harcamadan bir dizi hareket yapmayı da kolaylaştırıyor. Sürtme ya da friksiyon, fizik yasalarında mevcut bir güç olarak biliniyor. Birbirine sürtüşen iki cisim aynı zamanda enerji de harcamak zorundadır. Harcanan enerjinin miktarı yüzeylerin sürtme kuvveti ile orantılıdır.

Fizik yasalarından bir tanesi de süredurumdur. Hareket eden bir cisim

karşı bir kuvvetle engellenmediği sürece hareket etmeye devam eder. Buz patenine sürtme gücü az olduğundan hareket halinde olan patenciler kaymak için enerji harcamak yerine hareketlere enerji haralayabiliyor.

Moment

Moment, hareket halinde olan bir cismi durdurmak için gerekli kuvvete verilen addır. Bir cisim ne kadar ağır olursa ve ne kadar hızlı hareket ederse onun momenti ve durdurmak için gerekli kuvvet fazla olur. Aslında aynı süratte hareket eden bir kamyon ve arabaya baktığımızda bunu daha iyi anlarız. Patenciler de öyle... Dolayısı ile patenciler bir taraftan fazla ağır olmak istemezken bir yandan da çok hafif de olmak istemezler.

Düz çizgide hareket eden cisimlerin momenti olduğu gibi dönen cisimlerin

de momenti vardır. Açısal moment adı verilen bu kuvvet kendini farklı şekillerde gösterir. Açısal momentin miktarı sadece cismin ağırlığına değil aynı zamanda bu ağırlığın dağılımına da bağlıdır. Ayakta duran ve dönen bir buz patencisinin açısal momenti çökmüş durumundan daha azdır. Dolayısı ile ayakta dönen bir patenci çöktüğünde daha fazla açısal moment kazandığından daha hızlı dönüyor.

Ve momentin en güzeli yoktan var olan birşeyin aynı zamanda var olan bir şeyin de yok edilemeyeceği yasasını göstermesidir. Dışardan müdahale edilmediği sürece cismin momenti aynı kalıyor. Yani kollar açık olduğunda yükün dağılımı daha fazladır ve patenci daha az döner, kapandığında ise daha fazla.

Issac Newton'un Üçüncü Yasası

Bu yasa her etkiye karşı aynı

miktarda bir tepkinin olduğu yasasıdır. Bu bize bir cismi ittiğimizde o cismin tepkisini aşmadan hareket ettiremeyeceğimizi anlatıyor. Sürtmenin çok az oluşu sayesinde buz pateni üzerinde hareket etmek için gerekli enerji az olduğundan patenciler konstanrelerini estetik şekillere daha iyi verebiliyor.

Daha önceleri muamma gibi görünen buz patenini bilimin sağladığı açıklamalar sayesinde daha da zevkle izliyoruz.

Çevreyi Kim Kirletiyor?

BM tarafından finanse edilen ve hazırlanmakta olan rapor, burjuva basına sızdırıldı. Rapor, dünyanın 3 bin büyük şirketinin çevreye verdikleri zararın 2.2 trilyon ABD doları değerinde olduğunu yazıyor.

Rapor aynı zamanda bu firmaların çevreye verdikleri bu zararı telafi etmek için ödeme yapmaları durumunda kârlarının üçte birini kaybedeceklerini de açıklıyor. Diğer bir deyimle bu 3 bin firma yılda 6.6 trilyon dolar kâr yapıyor ve bu kârlar bir avuç azınlığın elinde birikiyor demektir.

Özellikle de son 4 ayda yerkürede sürekli artan seragazi karbondioksitin ve iklim değişikliklerinin insanların yaşamlarından kaynaklanmadığı yönünde pompalanan haberlere bakıldığında bu haberlerin kimler tarafından yayıldığı daha iyi anlaşılır.

BM Çevre Programı çerçevesinde "Sorumlu Yatırım İlkeleri" adı altında yayınlanan rapor, çamaşır tozu üreten firmalardan çelik firmalarına kadar en büyük 3 bin tekel firmayı mercek altına alıyor. Rapor, toplam firmaların

iş hacimlerinin yüzde 6'sının bu firmaların yarattığı yıkıma (yani 2.2 trilyon dolara) denk geldiğine de dikkat çekiyor.

Bu 2.2 trilyon dolarlık zararın yaridan fazlasını seragazi üretiminin yaptığını da hesaplayan burjuva uzmanlar, bu firmaların aynı zamanda içme sularına da büyük zararlar verdiklerini söylüyor. Özellikle dere ve yeraltı su kaynaklarının kirletilmesi insanları ya içme sularını yeniden temizlemesine zorluyor ya da bu kirletilmiş suları tüketmesine... Ve bu tekeller bu kirletmeden sorumlu olmadıklarını, yasalar çerçevesinde çalıştıklarını da ileri sürüyor.

Gerek bu en büyük 3 bin firmanın gerekse de devlet kurumlarının yarattığı çevre kirliliği nedeni ile göçlerin başladığına da dikkat çekiliyor.

BM Raporu özellikle de enerji üreten ve alüminyum üretimi gibi çok enerji tüketen firmaların daha sorumlu davranmaları gerektiği konusunda ısrarlı bir yaklaşım sergiliyor. Bunlara ek olarak tekstil firmalarının da içme

sularının kirletilmesinde önemli rol oynadıklarına dikkat çekiyor.

BM Raporu için araştırma yapan burjuva danışmanlar, Davos Ekonomik Forumu'nda bu firmaların liderleri ile görüşmelerde bulunduklarını da basına sızdırdılar. Sızdırılan bilgiler arasında bu firmaların yöneticilerinin çevreye yapılan zararların telafisi için faturanın kendilerine çıkarılması konusunda ciddi kaygılar taşıdıkları da bulunuyor.

Raporun hedefinin çevreye verilen zararların azaltılması ve bu zararların nasıl telafi edileceğini tartışma ve emperyalist yatırımcıların karlarını nasıl sürdürülebilirliğine yönelik olduğu yönünde...

Londra Bilim Müzesi Direktörü Profesör Chris Rapley, şubat ortasında yaptığı bir sunumda iklim değişikliğinin verilere bakılarak ele alınması gerektiğini vurgulayarak, sadece verilerde mevcut olan ve arada bir ortaya çıkan çelişkilerle bir kamuoyu yaratılmaya çalışıldığına dikkat çekti. Bunun nedeni olarak da seragazi üretiminin kısıtlanması ile

zarara uğrayacak tekellerin bulunduğunu açıkladı. Profesör Rapley seragazının üretimini sınırlamanın en iyi yönteminin fosil yakıtının yeraltında kalmasını sağlayacak yeni enerji üretimlerini devreye koymak olduğunu da söyledi.

ABD'de toplam gelirleri 80 trilyon dolar olan 80 sermaye şirketinin kulislük görevini yapan Ceres şirketi sözcüsü Andrea Moffat, firmaların tarımsal üretimdeki su sıkıntısı nedeni ile 2008 yılında bir milyar dolar kayıp yaşadığını dile getirdi. Bu yaklaşım da dünyanın en büyük tekellerinin çevre kirliliğinde sınırlamalara ve faturaların şirketlere çıkarılmamasına karşı büyük bir kavga yürüttüklerini gösteriyor.

20 yılda WWW

Bilgisayar ağıları Soğuk Savaş döneminde askeri bilgisayarları ve iletişim aletlerini birbirine bağlamak için geliştirilmişti. Üniversite araştırmacılarının da katkıları ile bu ağ daha da gelişerek e-mail'leri ve dosya paylaşımını da sağladı. Ancak dokümanların, bilgilerin bilgisayar ortamında paylaşımı için yeni bir yöntem gerekiyordu. Kullanıcılar çok az klavye ya da fare kullanarak birbirine bağlanmış sayfalardaki bilgilere ulaşamıyorlardı.

Eylül 1990 yılında CERN'de çalışan Berners-Lee ve Cailliau Avrupa Hipertekst Teknoloji Konferansı'nda World Wide Web'le (WWW) ilgili düşüncelerini sundular. Başlangıçta hiç kimseden ilgi gelmedi. Yine de

Berners-Lee ve Cailliau çalışmalarına devam ettiler. İlk olarak bu uygulamayı telefon rehberi ile yaptılar. CERN ve ABD'de çalışan fizikçiler ellerinde biriken binlerce sayfalık belgelerin dijital bir ortamda hipertekst teknolojisi ile kolayca yapılabileceğini anlayıncalar bunun geniş bir uygulamasına geçildi.

Gerek üniversiteler gerekse de geniş kullanıcılar sayesinde WWW tüm dünyaya yayılarak sadece dokümanların değil aynı zamanda multimedyanın dağıtımının da bir aracı haline gelmiştir.

2009 yılı sonlarına geldiğinde internet istatistikleri WWW ve e-mailerin günlük yaşama ne kadar

girdiğini açıkça gösteriyor.

İşte 2009 istatistikleri:

- Sadece 2009 yılında tüm dünyada 90 trilyon e-mail gönderildi.
- Tüm dünyada 1.4 milyar e-mail kullanıcısı vardır.
- Toplam web sitesi 234 milyon civarındadır.
- Tüm dünyada 1.73 milyon kişi internet kullanıyor.
- İnternet kullanıcıların sayısı geçmiş yıla oranla 2009 yılında yüzde 18 artış göstermiş.
- 126 milyon kişinin kendilerine ait blogları vardır.
- Facebook'a 350 milyon kişi üye olmuştur.

- Facebook'a 2.5 milyar resim yüklenmiştir.
- YouTube'dan izlenen video sayısı günde bir milyardır.
- Trojan, virüs ve zararlı program sayısı 2009 yılı başında 2.6 milyon idi ve bunlar günde 148 bin bilgisayarı çöktü.

Avrupa'da Grev Dalgası

2008 yılının sonlarında yaşanan finans krizi ve onun akabinde ortaya çıkan resesyon AB ülkelerini de olumsuz yönde etkiledi.

Yunaistan'da grevler

Bundan birkaç ay öncesine kadar AB ekonomisinin 'iyiye gittiği' açıklamaları karşısında AB para birimi euro gerek dolar gerekse de diğer para birimlerine karşı değer kazanıyordu. Ancak Yunanistan hükümetinin bütçe açığı konusundaki açıklamaları bir dizi AB ülkesinin ekonomisinin çok kırılgan olduğunu gözler önüne serdi.

Finans sektörü hükümetlerin mali yardımları sayesinde kurtarıldı ve emperyalistlerin kupon kesiciliğinin devamlılığı sağlandı. Ancak hükümetlerin tekel bankalarını yani finans oligarşisini kurtarmalarının bir bedeli vardı. Bu bedel de yığınla oluşan devlet borcu. Bu borç bir şekilde ödenmeli. Ve bunu ödemenin bedeli çalışan kesimlerin ücretlerinde ve kazanılmış haklarında kesintiler yaparak kendini gösterdi.

Yunanistan'da ekonomiyi 3 yılda düzeltereği vaadiyle seçilen Papandreu hükümetinin ilk işi bütçe açığının açıklanandan çok daha yüksek olduğunu açıklaması oldu. Ardından da kamu çalışanlarının ücretlerinde bir dizi kesintilere gitmeye yönelmesi oldu.

Hükümetin sermaye sahipleri ile el ele bu açıktan ve pervasızca saldırısı karşısında gerek kamu çalışanları gerekse de özel sektör çalışanları şubat ortasından itibaren 24 saatlik genel grev uygulamasına geçtiler. Eylemler nedeniyle ülkede okullar açılmadı, hastaneler yalnızca acil hastalara hizmet verdi, limanlar ve havaalanları sessizliğine büründü. Basın emekçilerinin de greve katılması, grev sırasında ülkeden bilgi akışının yalnızca uluslararası haber ajansları üzerinden yürütmesine yol açtı.

24 Şubat eylemi gerek kamu gerekse de özel sektör çalışanlarının konfederasyonları tarafından ortaklaşa organize edildi. Eyleme 4 milyon çalışanın katıldığı bildirildi. Bu eylemlerle ilgili açıklama yapan kamu sektörü konfederasyonu ADEDY kamu sektörü konfederasyonu "En az kazananlara, memurlara karşı topyekün bir savaş söz konusudur, elimizde az olan bir geliri de bırakmamaya kararlıyız. AB krizin

zenginler tarafından ödenmesi gerektiğini anlamalıdır" açıklamasında bulunarak çalışanların duygularını dile getirdi.

AB ülkelerinin tek ortak para birimi euro konusunda yaptıkları anlaşmada hükümetlere bütçe açıklarını sınırlama şartı koyuyor. Bu da kamu çalışanlarının gelirlerini azaltma ve özel sektörde çalışanlara vergileri artırma anlamına geliyor. Aynı zamanda "ekonomiyi stimüle etme" ayakları altında özel sektör sahiplerine bir dizi mali olanaklar sunuluyor.

IMF ve AB ekonomi uzmanları daha fazla kemer sıkılmaktan söz edince Sintagma Meydanı'nda yaklaşık 25 bin kişi bir araya gelerek, hükümet ve AB karşıtı pankartlar taşıdılar, sloganlar attilar. Selanik'te de binlerce kişi gösteri yaptı. Tüm İşçilerin Militan Cephesi, grevden bir gün önce Atina Borsası'nı işgal etmişti. Göstericiler "zenginler bu krizin faturasını ödemelidir" sloganını atarak

hedeflerinin kimler olduklarını açıkladılar.

Başbakan Yardımcısı Theodoros Pangalos ise grevin kendilerini endişelendirmediğini, ekonomik planı uygulamakta daha fazla ısrar edeceklerini açıkladı. Pangalos, krizden dolayı Yunanistan'ı sürekli eleştiren Almanya'nın, Atina'yı eleştirmeyi bırakmasını söyleyerek, İkinci Dünya Savaşı'nda ülkede yaşanan Nazi işgalini hatırlattı ve "Yunanistan

Bankası'ndaki altını götürdüler, Yunan paralarını götürdüler ve hiçbir zaman geri vermediler. Bu, yarın bir gün yüzleşilmesi gereken bir mesele" diyerek Yunanistan tekellerinin bu krizdeki rolünü gizlemeye çalıştı.

İspanya'da emeklilik yaşının artırılmasına karşı eylem

Euro bölgesinde bütçe açığının sınırda olduğu bir başka ülke olan İspanya'nın da Yunanistan'da yaşanan durumla karşı karşıya kalabileceği bildiriliyor.

Uluslararası tekel sermayesinin gücü o kadar ki; mali spekülörlerin azami kârlar etme amacıyla bütçe açığı sorunlu olan ülkeleri bir bir avladıkları ve ülkelerin varlıklarının bu saldırıyı göğüslemeyecek durumda olduğu bildiriliyor. İspanya da bu ülkelerden bir tanesi.

İspanya'nın Zapatero hükümeti bütçe açığını kapamak için bir dizi önlemler almaya başladı. Bunlardan bir tanesi de emeklilik yaşının 67'ye çıkarılmasını içeriyor. Böylece Zapatero hükümeti ileride 67 yaşına kadar çalışacak olanların emekliliklerine el koyarak bugünkü

borcu ödemeye kalkışıyor.

Burjuva gözlemciler İspanya ekonomisinin Yunanistan ekonomisinden beş kez daha büyük olması nedeniyle olası bir çöküşün Euro Bölgesi'nde çok daha büyük yıkımlar getireceğinden söz ediyor. Bu durumda İspanya'yı Almanya'nın da kurtaramayacağı bildiriliyor.

Hükümetin bugünkü bütçe açığının faturasını emeklilik yaşını artırarak emekçilere çıkarma girişimi karşısında çalışanlar sessiz kalamazdı. Madrid, Barcelona, Valencia ve bir dizi şehirde şubat ayı ortasından itibaren akşam eylemleri düzenleniyor. Sadece Madrid ve Barcelona'da elli bin kişi gece eylemlerine katıldı.

İspanya'da halihazırda yüzde 20 işsizlik bulunmakta ve genç kesimde bu oran yüzde 35'e çıkıyor. Bunun da genç kesimler arasında radikalleşmeyi körüklediği gelen haberler arasında...

Fransa'da da grev

Fransa'da ise petrol rafineri çalışanları ve hava trafik kontrol memurlarının grevi Sarkozy hükümetini korkuttu.

Petrol rafineri çalışanları ve hava trafik kontrol memurlarının grevlerinin mevcut global krizden kaynaklanmadığı açıklansa da bu grevlerin nedeninin yeni çalışma koşullarından kaynaklandığı bir gerçek. Kaldı ki Fransa'da sadece 2009 yılında yarım milyon kişi işini kaybetti.

Fransız petrol şirketi Total Dunkirk'de bulunan petrol rafinerisini kapatmak istediğinden rafineri işçileri greve gidiyorlar. Onlar arkadaşlarının işlerini kaybetmesini istemiyor. Kaldı ki Total şirketinin bu tavrı ve işçilerin grevi karşısında Fransa'nın petROLSÜZ kalma olasılığı karşısında Sarkozy devreye girerek önümüzdeki beş yılda Total firmasının hiçbir rafineriyi kapatmayacağı güvencesi istemek zorunda kaldı. Hele de bir sağcı cumhurbaşkanı bunu yapıyor.

Fransız hava trafik kontrol memurlarının şubat sonu grevi ise Fransa, Almanya, Hollanda, Belçika, İsviçre ve Lüksemburg hava trafik kontrol kurumlarının birleştirilmesine karşı yapılmış bir eylem. Hava trafik kontrol memurlarının en büyük kaygısı iş güvencesi olduğundan bu planın uygulanması sırasında iş güvencesi konusunda sağlam güvence talep ediyorlar.

Hava trafik kontrol memurlarının

grevleri nedeniyle uçuşların yarısı iptal edilmek zorunda kalındı. Bu grev ocak ayından bu yana yapılan bir dizi grevin sonuncusu idi. Fransa hava trafik kontrol memurlarının grevi sadece Fransa'daki uçuşları değil, Fransa hava sahasını kullanan bir dizi havayolunu da etkileyerek Batı Avrupa çapında bir grev gibi etkisini gösterdi.

Sivil Havacılık Dairesi (DGAC) aynı zamanda uçuş güvenliğinden de sorumlu. DGAC'ta çalışan 14 bin kişiden 4 bin 400'ü hava trafik kontrol memuru olarak görev yapıyor. Batı Avrupa hava sahasının birleştirilmesini hedefleyen bu girişimin uygulanmasında çalışanları temsilen sendikaların katılımı engellendi.

Almaya'da Grev

Almanya havayolları olarak da bilinen Lufthansa Havayolları pilotları işlerini korumak amacıyla 4 gün greve gittiler. 4,500 Lufthansa pilotu firmanın yeni uçuşlar için pilotların diğer hodinglerden alınmasına karşı duruyorlar.

Son yıllarda Lufthansa CityLine; Alman Kanatlar, Avusturya Havayolları, Lufthansa Italia, Brüksel Havayolları, İsviçre Havayolları ve British Midland firmalarını satın alarak Avrupa'nın en büyük havayollarından birisi durumuna geldi. Dolayısı ile Lufthansa bu firmaların pilotlarını daha ucuza kullanarak Lufthansa Havayolları'nda daha yüksek maaş alan pilotlara ve hosteslerin taleplerine karşı duruyor.

Kendi hükümet borcu yanında Yunanistan'a da yardım etmesi istenen Almanya Merkel hükümetinden euronun çöküşünü de önlemesi için sorumluluk alması isteniyor.

Dikkat edilmesi gereken gelişme, grevlerin çoğunluğunun beyaz yakalı çalışanların grevleri olduğudur. Sanayi proletaryasını işsizlikle tehdit ederek teslim alan tekeller şimdi de beyaz yakalı çalışanlara karşı önlem alıyorlar.

Diğer yandan Yunanistan ve diğer AB ülkelerindeki işçi eylemleri karşısında İngiliz sendikacı ve Avrupa Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri John Monks, sendikaların hükümetlerin hazırladıkları kemer sıkma girişimlerine karşı çıkmamalarını aksi takdirde bunun işsizliği artıracaklarını ileri sürerek işçilerin değil de kapitalist-emperyalist sistemin sözcüsü olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

KSP Merkez Komitesi Derviş Eroğlu'nun Komünistlere Atıfta Bulunarak Yaptığı Açıklamalara Cevap Verdi

KKTC Kıbrıslı Türklerin Devleti mi? NATO'nun Devleti mi?

KSP Açıklamasını aynen yayınlıyoruz

Derviş Eroğlu KKTC Cumhurbaşkanlığı'na adaylığını ilan ettikten sonra Komünistlerin dahi KKTC'yi savunmaları gerektiğini ilan etti.

Enteresan!

Enteresan, çünkü Derviş Eroğlu ve R.R. Denktaş daha dün kadar Birleşmiş Milletler çatısı altında ve NATO gözetiminde bir tek Kıbrıs devleti ve birleşik Kıbrıs siyasetini savunduklarını ilan edip, KKTC'nin yıkılıp yerine bir tek Kıbrıs devletinin ve birleşik Kıbrıs içinde yer alan yeni bir Kuzey Kıbrıs yönetiminin kurulmasını savunuyorlardı.

Enteresan değil!

Enteresan değil, çünkü Derviş Eroğlu ve R.R. Denktaş'ın işi gücü Kıbrıslı Türkler ve Dünya Türklerine yalan söylemektir. Onların işi gücü NATO ne isterse onu yapmaktır. Onlara NATO KKTC'yi sev ve koru derse onlar KKTC'yi sever ve korurlar. Onlara NATO KKTC'yi bir tek Kıbrıs devleti, KKTC'yi birleşik Kıbrıs'ta erit derse onlar KKTC'yi bir tek Kıbrıs devleti ve birleşik Kıbrıs

içinde eritirler!

Niye mi?

Çünkü her ikisinin de Kıbrıs'taki Türkleri korumak gibi bir derdi hiç olmadı vede olmayacak da ondan. Onların derdi her zaman ve her şart altında Kıbrıs'ta NATO'yu korumak ve kollamak olmuştur ve hala da öyledir.

Biz komünistler ise her şart altında ve her zaman hem Kıbrıs'taki Türkleri hem de Kıbrıs'taki Rumları korumayı kendimize temel almışızdır ve bizim devlet kurmak ve devletimizi korumak siyasetimiz işte bu temeller üzerinde şekillenmektedir. Yani Kıbrıs'ın Türklerini korumak. Yani Kıbrıs'ın Rumlarını korumak.

1950'lerden bugünlere Kıbrıslı Türkler neden ölüyor?

1958'lerden bugünlere Kıbrıslı Türkleri kimler kimlerle ele ele verip öldürüyor?

1958'lerden bugünlere Kıbrıslı

Türkler neden göç ediyor?

1958'lerden bugünlere Kıbrıslı Türkleri kimler kimlerle ele ele verip göç ettiriyor?

Ve aynı şeyler neden Kıbrıslı Rumların da başına geliyor?

Kim bunların mesulü?

Cumhurbaşkanımız olmak için adaylığını ilan eden Derviş Eroğlu "Rumlar" diyor. Yalan diyor. Kendisi ve kendisi gibi olan Rumlar deseydi doğru derdi.

Ama biz çok Rum biliriz Kıbrıs'ta tıpkı Türkler gibi katledilmiş, yerinden yurdundan edilmiş ve biz çok Rum biliriz "Kıbrıs'ta tüm bunların mesulü NATO'dur, Türkler değildir!" diyen. Ve biz çok Türk biliriz "Kıbrıs'ta tüm bunların mesulü NATO'dur, Rumlar değildir!" diyen. Biz çok Türk ve Rum biliriz doğruyu bilen ve doğruyu söyleyen! Vatanını milletini ve devletini gerçekten seven. NATO'nun uşağı olmayan!

Biz komünistler tabii ki devletimizi

sonuna kadar savunuruz. NATO'ya karşı. ABD'ye karşı, İngiltere'ye karşı!

Biz Türkiye ve Yunanistan'a kaç kere dedik vede kaç kere daha tekrarlayacağız; "NATO'dan çıkın. ABD, İngiltere'ye karşı çıkın, AB'ye karşı çıkın ve Kıbrıs'ta NATO'ya karşı çıkın. Kıbrıs'ta ABD, İngiltere, AB ve NATO çıkarlarını savunmak için Kıbrıs'ın altını üstüne getirmekten, Kıbrıslı Rumların ve Türklerin canına kast etmekten, onları kendi ülkelerinde göçmen etmekten vazgeçin" diye?

Hem Türkiye, hem Yunanistan, hem de Derviş Eroğlu gibi, R.R. Denktaş gibi NATO'cular bu sözlerimizi duymazdan geldiler. NATO ne derse onu yaptılar ve Eroğlu'nun şu anda yaptığı da aynı görevdir. NATO'nun işini görmek. "Kıbrıslı Türkleri ve onların devletini savunmak" lafları ise işin yalanı ve dolanıdır.

Eski SSCB'indeki Türklerin bugünkü haline bir bakınız. NATO'cu Türk burjuvaların Türklere yaptıkları kötülükler hem orada hem de Kıbrıs'ta iyi bilinir.

CMYK

Her Çarşamba Buluşuyoruz

Birlikte düşünmek ve birlikte üretmek için her Çarşamba Saat 19:00'da E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nde buluşuyoruz.

Bize katılmak için arayın 0533 863 66 60

1996'dan Beri Kıbrıs'ta Anti-emperyalist ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK *Siyasi Gazete*

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde. Abone olmak için 0533 863 66 60 numaralı telefonda bizlere ulaşabilirsiniz.

★ **Kıvılcım Yayınları**

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

